

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 131, ЧИСЛО 34, П'ЯТНИЦЯ, 23 СЕРПНЯ 2024 РОКУ

1893

Vol. 131, No. 34, FRIDAY, AUGUST 23, 2024

\$2.00

Зустріч із делегацією Конгресу США

Зліва: Президент Володимир Зеленський та сенатори Річард Блюменталь та Ліндсі Грем. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

КИЇВ. – Президент Володимир Зеленський 12 серпня провів зустріч із делегацією Конгресу США у складі сенаторів Ліндсі Грема (Р. - Півд. Кар.) та Річарда Блюментала (Д. - Конн), які перебували з візитою в Україні. Глава держави відзначив, що чергова візита двопартійної делегації Конгресу свідчить про незмінну під-

тримку України з боку США. „Ми дякуємо за допомогу всьому американському народу, Президенту Байдену, обом палатам Конгресу та обом партіям. Ми вдячні, що вже не вперше за час війни ви надаєте нам важливий сигнал – підтримуєте

(Закінчення на стор. 14)

ХРОНІКА ВІЙНИ

Наступ у Курській області

Наступальна операція Сил оборони України в Курській області РФ розпочалася 6 серпня. 15 серпня було оголошено про створення на підконтрольних територіях у Курській області військової комендатури, її керівником призначили генерал-майора Едуарда Москальова. Українські війська 20 серпня продовжували наступати по всьому відрізку фронту в Курській області Росії та продовжують завдавати ударів по російських понтонних мостах та інженерному обладнанню, завдають ударів по російській техніці, яка доставляє понтони до плацдарму поблизу річки Сейм.

• 19 серпня українські війська просунулися на захід у східній частині Коренівського району, а також на полях на північний схід від Коренева. 20 серпня українські війська також просунулися в лісистих районах на північ від Руського-Поречного (на північний схід від Суджі й за 20 кілометрів від міжна-

родного кордону).

• Російське військове командування продовжує ускладнювати та бюрократизувати свою поки що неефективну структуру командування та управління для російської відповіді на український наступ у Курській області. Міністер оборони РФ Андрій Белоусов 20 серпня призначив заступника міністра оборони РФ генерал-полковника Юнус-Бека Євкурова заступником голови координаційної ради при міністерстві оборони з військових питань та питань безпеки у Брянській, Курській та Белгородській областях, а також доручив п'ятьом членам координаційної ради вирішити конкретні питання, пов'язані з українським наступом.

• Російська влада перевела російські підрозділи з Часового Яру до Курської області РФ. Таке розгортання може вплинути на темп російських наступальних операцій,

(Закінчення на стор. 14)

Верховна Рада заборонила РПЦ

КИЇВ. – Верховна Рада прийняла закон 8173, відомий суспільству як закон „про заборону Моспатріярхату“. РПЦ в Україні заборонена, і це робить можливим ліквідацію парафій, афілійованих із РПЦ, якщо ті не захочуть усунути зв'язок із церквою країни-агресора та продовжуватимуть пропаганду „руського міра“.

Закон „Про захист конституційного ладу у сфері діяльності релігійних організацій“, зареєстрований в парламенті ще в січні 2023 року, пройшов серйозні митарства.

1 грудня 2022 року Президент Зеленський ввів у дію рішення РНБО, яке зобов'язало Кабмін внести у двомісячний термін на розгляд Верховної Ради законопроект про неможливість діяльності в Україні релігійних організацій, афілійованих із центрами впливу в Росії.

Перша редакція урядового проекту закону з'явилася у профільному комітеті у січні 2023 року. Опозиція, яка погодилася спільно працювати над текстом, заявила, що назва закону заслабка, назву треба змінювати і

в такому знаковому законі має стояти пряма норма про заборону РПЦ. Так закон уряду набув другої, але не останньої назви „Про захист національної й громадської безпеки, прав і свобод людини у сфері діяльності релігійних організацій“.

З листопада 2022 року місцеві ради різних рівнів почали забороняти на своїй території МП, деколи це виглядало, як волонтаризм, деколи набувало цілком законної форми розірвання угод на користування храмовими спорудами. РПЦ мобілізувала прихильників всередині парламенту, проект закону, вже прийнятий у першому читанні, підвис. Цифри соціологічних замірів другий рік показували стабільне бажання 65 відс. суспільства, щоб держава або заборонила МП, або суттєво втрутилася в його діяльність (85 відс. опитаних). Депутати різних фракцій збирали голоси, щоб звернутися до керівництва парламенту та ставити закон на голосування.

(Закінчення на стор. 15)

Помер колишній президент УНСоюзу та громадський діяч Стефан Качарай

Андрій Нинка

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – 10 серпня помер Стефан Качарай, колишній президент Українського народного союзу (УНСоюзу) та багаторічний лідер українсько-американської громади, відданий своїй громаді та родині. Йому було 83 роки.

С. Качарай був обраний президентом УНСоюзу на 35-ій звичайній конвенції у 2002 році й запам'ятався багатьом своїми рисами служіння, лідерства та щедрості. Він очолював УНСоюз до свого виходу на пенсію у 2022 році. Під його керівництвом УНСоюз процвітав, а його перебування на посаді відзначалося прихильністю до збереження та популяризації української культури та спільноти в США.

С. Качарай понад 30 років працював директором Кредитової спілки „Самопоміч Нью-Йорк“, у тому числі був головою ради директорів. З 2004 року він був головою Крайової ради Україн-

Колишній президент УНСоюзу св. п. Стефан Качарай

ського конгресового комітету Америки, де допоміг керувати організацією в критичні роки.

С. Качарай також був активним членом Українського музею, Українського інституту Америки

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Затримали 48 чоловіків-ухлянтів

ОДЕСА. – На Одещині встановлено антирекорд за кількістю охочих незаконно потрапити за кордон – затримано 48 чоловіків призовного віку, які разом в одній вантажівці намагалися перетнути кордон з невизнаним Придністров'ям. Прикордонники з використанням безпілотної прослідкували рух порушників та на околиці села Чорна Подільського району зупинили „КАМАЗ“, що був буквально забитий чоловіками під самий верх. Вартість такої поїздки складала 150 тис. грн з кожного. Вказану суму вони мали сплатити в разі їх успішного переправлення. Справи скеровані до суду. Суд обрав підозрюваним запобіжні заходи у вигляді тримання під вартою з правом внесення застави 10 млн грн. Наприкінці червня в Одеській області правоохоронні органи завадили рекордній кількості ухлянтів перетнути кордон. Кожен з 47 „туристів“ заплатив шахрям від 5 до 18.5 тис. дол. 47 чоловіків були буквально „напаковані“ в чотири вантажні мікроавтобуси, де їм запропонували 100-кілометрову подорож на матрацах. Також у поліції викрили двох 39-річних чужоземців, які займалися перевезенням з України м'ясної продукції, але водночас організували переправлення через кордон чоловіків призовного віку, сховали у рефріжераторі з м'ясом великої рогатої худоби 16 чоловіків та намагалися вивезти через один з пунктів пропуску до Молдови. Кожен „клієнт“ повинен був заплатити підприємцям 6-8 тис. дол. Крім того, ще по 2000 євро останні плянували отримати від бажаючих поставити у паспорті штамп про законний в'їзд на територію сусідньої країни. (УНІАН)

■ Затримали начальників-хабарників

КИЇВ. – Служба безпеки України затримала начальників Бориспільського і Бучанського територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, а також їхнього спільника, які „заробили“ на схемі з ухилення від мобілізації понад 1 млн дол. Вони пропонували військовозобов'язаним своє сприяння в уникненні призову на підставі підроблених документів про непридатність до служби за станом здоров'я. Вартість таких послуг становила 37 тис. дол. з однієї людини. В цю суму входила підготовка повного пакета документів, зокрема фіктивних медичних довідок, а також супровід під час проходження військово-лікарської комісії. Фіктивні документи використовували для зняття призовників з військового обліку, що давало їм можливість втекти за кордон. (Укрінформ)

■ В Україні тривають жнива

КИЇВ. – Українські аграрії завершують збір ранніх зернових культур. Попри війну, вдалося виростити гарний урожай – уже намолотили понад 31.9 млн тонн зернових та олійних культур. Це вже треті жнива під час повномасштабного вторгнення. Незважаючи на труднощі, пов'язані з низькими цінами на збіжжя, дефіцитом працівників та проблемами з експортом, Україна далі забезпечує світ продовольством. Аграрний сектор під час війни зазнав чи не найбільше випробувань, однак українці не вміють здаватися і вирощують хліб, незважаючи на все. „Питання відкриття морського коридору й експорту продукції суттєво змінило ситуацію для агропромисловців. І сільське господарство загалом трішки видихнуло. Адже, незважаючи на низькі ціни та низьку прибутковість, ми мали змогу продавати свою продукцію. Це дуже важливо, бо всі пам'ятають 2023 рік, коли не було можливості продати збіжжя і вся інфраструктура зберігання була переповнена. Тепер, коли логістика налагодилася, вперше за два роки ми змогли почистити наші елеваторні потужності й підготувати їх, зробити хоча б мінімальні ремонти перед закладанням нового врожаю“, – зазначив операційний директор Костянтин Шитюк. Одна з проблем, які турбують аграріїв, – нестача працівників, адже в агросекторі працюють переважно чоловіки, а законодавство дозволяє забронювати лише 50 відс. військовозобов'язаних. (Укрінформ)

Москальов став комендантом на Курщині

КИЇВ. – Просування українських військ у Курській області та встановлення ними контролю на понад тисячею квадратних кілометрів російської території змусило Київ сформувати органи управління на цих землях.

Президент Володимир Зеленський анонсував створення на Курщині військових комендатур. Генерал-майор Едуард Москальов у прямому сенсі увійшов в історію, ставши першим комендантом, який уособлюватиме українську владу на російській території у повній відповідності до міжнародного права.

Е. Москальову 50 років. Він закінчив Національну академію оборони, очолював танковий

полк у навчальному центрі „Десна“, брав участь у бойових діях на Донбасі.

Перед комендатурою на Курщині українська влада поставила завдання організувати підтримку життя місцевого населення відповідно до всіх норм міжнародного права, підтримувати громадський порядок, забезпечити видачу місцевим мешканцям гуманітарної допомоги та надавати їм іншу необхідну допомогу, організувати логістику людських та вантажних потоків на цій території, створити умови для роботи гуманітарних організацій, які найближчим часом зайдуть на Курщину.

УНІАН

Скорочення допомоги Україні

БЕРЛІН. – Усередині німецького уряду виникли суперечки через рішення скоротити військову допомогу Україні. Мінфін і Міноборони Німеччини перекладають провину один на одного, пише BILD із посиланням на свої джерела.

Як повідомила газета Frankfurter Allgemeine Zeitung, уже схвалена допомога на цей рік продовжує надходити в Україну, але нові позаплянні заявки, як от на закупівлю запчастин для зламаних танків, Мінфін Німеччини вже не затверджує.

У німецькому уряді кажуть, що Канцлер Олаф Шольц нібито прямо заборонив Міністерству оборони надсилати в Мінфін подібні фінансові запити про позапланову допомогу Україні. У Міноборони кажуть, що через Мінфін Німеччина не змогла реалізувати понад 30 високопріоритетних поставок Україні на загальну суму 3.87 млрд євро. Зокрема йдеться про запчастини для техніки, артилерійські боєприпаси, дрони та бронетехніку. Голова

Комітету у закордонних справах Бундестагу Міхаель Рот від партії СДПН, що входить до правлячої коаліції, різко розкритикував зрив поставчань зброї Україні та пляни скоротити видатки на Україну в німецькому бюджеті наступного року.

„Українська армія вперше за кілька місяців знову перейшла в наступ, країні зараз потрібна повна підтримка її найважливішого військового союзника в Європі – Німеччини. Натомість дискусія про майбутнє фінансування військової допомоги має вигляд прихованого ухилення Німеччини від відповідальності. Ми не можемо поставити нашу безпеку в залежність від бюджетних обмежень“, – цитує депутата видання Spiegel. Була також чітка критика з боку опозиції. Депутат від ХДС Родеріх Кізеветтер заявив журналістам, що відмова від фінансування військової підтримки України з бюджету „де-факто означатиме, що Україна буде кинута“.

УНІАН

Україні загрожує катастрофа

КИЇВ. – Наступна зима стане значно складнішою для українців, ніж попередня, оскільки через обстріли та бойові дії Україна втратила половину енергопотужностей, заявила єврокомісар з енергетики Кадрі Сімсон у матеріалі для британської газети Financial Times.

Вона закликала союзників України активізувати допомогу, інакше на країну може чекати гуманітарна катастрофа. Масовані ракетні удари по об'єктах енергетики завдали непоправної шкоди. Україна втратила обсяг потужностей, еквівалентний піковому споживанню в Португалії. Україна втратила близько дев'яти гігаватів електропотуж-

ностей, що становить половину від необхідного обсягу взимку. Дефіцит електрики змусив український уряд запровадити в'ялові відключення. У деяких містах домогосподарства мають доступ до світла лише кілька годин на день.

У зимові місяці не працюватимуть водяні насоси та каналізаційні мережі, не буде опалення. Найбільше постраждають люди похилого віку, діти та вразливі верстви населення. Там, де навантаження на електромережі вже перебуває на межі, деякі райони можуть обвалитися під вагою додаткового попиту з боку переміщених осіб.

„BBC News Україна“

Почнуть примусову евакуацію

ПОКРОВСЬК, Донецька область. – Враховуючи терміни просування російської армії, у жителів міста є тиждень-два на евакуацію, повідомив начальник Покровської міської військової адміністрації Сергій Добряк. За його даними, з Покровська, до якого наближається російська армія, збільшилися темпи евакуації, щодня з міста виїжджає 500-600 людей. Він прогнозує, що у місті запровадять примусову евакуацію дітей.

„В нас було 13,700 дітей до війни. Зараз в громаді залишається ще 4,788 дітей, тобто третина ще

залишається, – зауважив С. Добряк.

Наразі у Покровську працюють усі сервіси та служби. Але вже невдовзі їхню роботу доведеться припинити. З 20 серпня у Покровську почнеться обов'язкова евакуація у примусовий спосіб дітей та родин із дітьми, заявив очільник Донецької обласної військової адміністрації Вадим Філашкін.

За останній час фронт підійшов занадто близько до Покровщини і на це слід реагувати належним чином, зазначив він.

Укрінформ, Українська правда

За дрібні крадіжки не саджатимуть

КИЇВ. – В Україні за крадіжки майна на суму до 3,000 грн тепер каратимуть лише адміністративними штрафами, а не саджатимуть до тюрми, оскільки такий злочин вважатиметься дрібним. Досі дрібною вважалася крадіжка на суму до 300 грн, і у разі, якщо сума була більшою, людина могла потрапити до в'язниці.

Підписаний президентом закон спрямований не лише на гуманізацію покарання. Причина ще й у тому, що коли почалася війна і запровадили воен-

ний стан, парламент суттєво посилив відповідальність за ці злочини. Суди розглядали тисячі справ про дрібні крадіжки і виносили суворі вирoki, не співмірні, як вважали депутати, зі скоєним. Під час розгляду законопроекту лунала інформація про те, що у 2023 році правоохоронні органи зареєстрували понад 82 тис. кримінальних проваджень за фактами крадіжок, до суду спрямували близько 45 тис. Значна частина їх – крадіжки у магазинах.

„BBC News Україна“

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Зустріч з Всеукраїнською радою церков

КИЇВ. – 17 серпня Президент Володимир Зеленський провів зустріч з представниками Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій, подякував учасникам заходу за постійну підтримку України та її людей, українських громад, які щоденно страждають від російських ударів. Президент також відзначив роль церков і релігійних організацій у поширенні правди про війну. Росія використовує церкву для придушення незалежності інших держав, обмеження свобод їхніх громадян.

Члени Всеукраїнської ради заявили про підтримку курсу Президента України на духовну

незалежність, захист конституційного ладу, громадської безпеки, прав людини та основних свобод від зловживання з боку держави-агресорки.

Члени ради заявили, що головною загрозою для релігійної свободи в Україні є російська агресія, внаслідок якої гинуть священослужителі, зруйновано сотні храмів і молитовних будинків. Рада підтримує законопроект уряду, внесений за ініціативою Президента, щодо унеможливлення діяльності проросійських організацій в Україні.

Офіційне інтернет-представництво
Президента України

Аграрний форум „Агро-2024“

Під час форуму в Кропивницькому. (Фото: Ігор Філіпенко)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Всеукраїнський аграрний форум „Агро-2024“ 15 серпня провели в Кропивницькому під гаслом „Захистили! Виростили! Зробили!“. Аграрний форум зібрав понад 300 учасників з усієї України – вітчизняних виробників продукції, техніки та обладнання, добрив та засобів захисту рослин. Участь у форумі взяли провідні українські виробники, представники Мінагрополітики та Міністерства фінансів України, народні депутати, очільники області.

Було представлено продукцію провідних хлібобулочних, м'ясних, молочних, кондитерських, олійно-жирових виробників.

Учасники форуму долучились до роботи в

панельних дискусіях, обговорюючи проблеми, з якими стикаються сільгоспвиробники, ведучи господарську діяльність в умовах сьогодення. Зокрема, мова йшла про фінансування та державну підтримку аграрного сектору, актуальні проблеми його оподаткування, роботу з зовнішніми ринками та євроінтеграцію, а також про водні ресурси і меліорацію.

Виконувач обов'язків міністра аграрної політики та продовольства України Тарас Висоцький нагородив виробників сільгосптехніки, відзначивши вдалі конструкторські рішення при розробці сівалок, розприскувачів тощо.

Прикрасила форум композиція „Хліб України“, яку виконав народний хореографічний ансамбль „Світанок“.

Микола Подоляк розповів про Україну

„Газета виборча“, Польща, 20 серпня подала інтерв'ю Вікторії Беляшин з Миколою Подоляком, радником Андрія Єрмака, керівника Офісу Президента України.

Нижче вміщені тези його розповіді.

Російська федерація з початку війни використовує свої прикордонні території для здійснення військових дій, будує військові об'єкти, розгортає артилерію, ракетні установки та іншу техніку, за допомогою якої атакує Україну, в основному

цивільну інфраструктуру Сумської, Чернігівської та Харківської областей. Є два способи запобігти цим атакам. Перший – використання зброї дальнього радіусу дії, що дозволило б ліквідувати російські військові об'єкти на відстані до 200 км від кордону. Однак тут діють неформальні обмеження, накладені деякими західними партнерами.

А другий спосіб – відсунути російську артилерію досить далеко, щоб вона не могла загрожувати

(Закінчення на стор. 14)

Зрадників України позбавлять нагород

КИЇВ. – Верховна Рада 20 серпня ухвалила за основу законопроект, що передбачає позбавлення державних нагород зрадників України. Закон підтримав 341 депутат. У липні Президент України Володимир Зеленський ініціював законопроект щодо позбавлення державних нагород за пропаганду РФ чи вчинення інших протиправних дій проти України. Це стосується тих, хто отримував державні нагороди України, в тому числі Героя України, ордени „За заслуги“ та інші.

Питання про позбавлення державних нагород

низки осіб, які підтримували Росію, обговорюється давно. Наприклад, ексдиректор „Мотор Січі“ В'ячеслав Богуслаєв, якого з жовтня 2022 року офіційно підозрюють у пособництві державі-агресору, має звання Героя України.

Також минулого року петиція з вимогою позбавити Юрія Бойка звання Героя України набрала 25 тис. голосів. У відповіді на неї Президент В. Зеленський вказав на те, що для цього немає передбачених законом підстав.

Радіо Свобода

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ В Україні загинули гуманітарії

КИЇВ. – В Україні від лютого 2022 року, коли Росія здійснила повномасштабне вторгнення, загинули 25 гуманітарних працівників, а 66 зазнали поранення, повідомило Представництво ООН в Україні 19 серпня, коли відзначали Всесвітній день гуманітарної допомоги. „За даними Моніторингової місії ООН із прав людини, тільки у липні 2024 року понад 1200 мирних мешканців в Україні загинули або отримали поранення, що є найбільшою кількістю постраждалих серед мирного населення з жовтня 2022 року. Загальна кількість загиблих і поранених вже перевищила 35 тисяч. Школи й лікарні перебувають під постійними обстрілами, особливо у містах і селах, що розташовані неподалік лінії фронту. Міжнародне гуманітарне право захищає гуманітарних працівників, мирних жителів і цивільну інфраструктуру. Вони не можуть бути мішенню“, – наголосили в організації. За повідомленням, минулого року в 33 країнах загинули 280 соцпрацівників – переважно під час збройних конфліктів. Це понад удвічі більше, ніж у 2022 році, коли загинули 118 гуманітарних працівників. (Радіо Свобода)

■ Дали гроші на відпочинок дітей

КИЇВ. – Українці у США профінансували відпочинок у Болгарії 49 дітей з Рівненщини, чий рідні загинули або зникли безвісти під час війни. Учасники поїздки – хлопчики та дівчатка віком від 8 до 15 років з Дубровицької, Зарічненської, Володимирецької, Рокитнівської, Березнівської, Березівської, Дубенської та Млинівської громад. За словами голови Рівненської обласної ради Андрія Карауша, подорож триватиме 12 днів, а всі витрати взяла на себе українська діаспора в США. „На початку літа у мене була зустріч із уродженцем Рівненщини Віктором Прохором, він старший пастор у Life Christian Church у США. Коли гість запитав, як можна підтримати область, ми зійшлись на думці, що дітям треба влаштувати відпочинок“, – розповів А. Карауш. (Укрінформ)

■ З'явилася вулиця Степана Бандери

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Депутати міської ради затвердили нові назви для трьох вулиць. Вулиці називатимуться так: вулиця Гагаріна – вулиця Степана Бандери; вулиця Генерала Жадова – вулиця Державності; вулиця Зеленогірська – вулиця Анни Ярославни. (Світлана Орел)

■ Українці не відчувають себе європейцями

КИЇВ. – Понад 50% українців не відчувають себе європейцями або мають це відчуття невеликою мірою. Такі дані загальнонаціонального репрезентативного опитування, проведеного Фондом „Демократичні ініціативи“ імені Ілька Кучеріва спільно з соціологічною службою Центру Разумкова. Так, згідно з опитуванням, більшість респондентів (53%) все ще не відчувають себе європейцями або відчувають незначною мірою („скоріше ні“ або „ні“). Водночас значна частина (40%) таки ідентифікує себе тією чи іншою мірою як „європейці“. Такі результати дослідження стали досить несподіваними для його організаторів, оскільки українці останніми роками демонструють свої проєвропейські настрої, які в умовах повномасштабної війни мали б лише посилилися. Перший заступник директора Центру „Нова Європа“ Сергій Солодкий пояснює такі настрої українців не так їхнім негативним ставленням до Європи, як самокритичністю щодо неготовності бути європейцями. (Укрінформ)

■ Марка на честь Ірини Фаріон

КИЇВ. – „Укрпошта“ на спецзамовлення випустила марку та конверт на честь вбитої мовознавиці та громадської діячки Ірини Фаріон. Спецпогашення марки відбулося у Львові на дев'ятий день після вбивства мовознавиці. Марка не є офіційною, а виготовлена на замовлення близьких у межах проекту „Власна марка“. (Укрінформ)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Спалах холери в Судані

ХАРТУМ. – Міністерство здоров'я Судану 18 серпня повідомило, що внаслідок спалаху холери померли 22 особи і ще 354 заразилися. Впродовж останніх 16 місяців ця країна з населенням 47 млн осіб переживає збройний конфлікт і нищівні повені. Перед цим спалахом холери Світова організація здоров'я (СОЗ) повідомила, що станом на 28 липня цього року через цю хворобу померли 78 осіб і заражено – понад 2,400. Хвороба передається через споживання зараженої їжі чи води. З квітня 2023 року в країні панує хаос через боротьбу між військом і сильною парамілітарною групою. Внаслідок знищеної цивільної інфраструктури багато шпиталів і медичних інституцій позакривалися. Голод панує в північному регіоні Дарфур. Судан страждає найбільшою у світі міграційною кризою. Згідно з Міжнародною організацією міграції, понад 10.7 млн осіб були змушені покинути свої домівки; понад 2 млн з них втекли до сусідніх країн. Згідно з ООН та міжнародними правозахисними групами, у країні кояться воєнні злочини та злочини проти людяності. Останніми тижнями десятки людей загинули під час сезонних повеней у 12-ох з 18 провінцій країни, а 118 тис. були переміщені. У 2017 році впродовж двомісячного спалаху холери померли понад 700 осіб, а 22 тис. були заразилися. СОЗ тепер співпрацює з міністерством охорони здоров'я, щоб запровадити вакцинацію. Суверенна рада країни, яка контролюється військовими чинниками, 18 серпня повідомила, що вишле урядову делегацію до Каїру на зустріч з американськими представниками. США тиснуть на військові кола країни, щоб вони долучилися до мирних переговорів у Швейцарії. Переговори розпочалися 14 серпня між дипломатами США, Савдійської Арабії, Єгипту, Об'єднаних Арабських Еміратів, Африканського Союзу та ООН. Делегація від парамілітарної групи була присутня в Женеві, але не брала участі в переговорах. („Associated Press“)

■ Байден схвалив таємну ядерну стратегію

ВАШІНГТОН. – Газета „Нью-Йорк Таймс“ 20 серпня повідомила, що Президент Джо Байден в березні погодився на суворо засекречений ядерний стратегічний план, який вперше переорієнтовує стратегію стримування Китаю на розширення свого ядерного арсеналу. Білий дім ніколи не оголошував, що президент схвалив цю перероблену стратегію під назвою „Напрявні ядерного застосування“. Газета подає, що Конгрес отримає незасекречене повідомлення про зміни, поки Джо Байден відійде з посади. Газета додає, що ця стратегія оновлюється приблизно кожні чотири роки. („Reuters“)

■ США не дозволяють обстріл Росії

ЛОНДОН. – У лондонському щоденнику „The Times“ від 16 серпня йдеться, що США б'ють у Великобританії надання Києву дозволу використовувати ракети Storm Shadow/SCALP-EG на теренах Росії, бо Вашингтон боїться ескалації. Джерела Об'єднаного Королівства повідомили газеті, що вони вже понад місяць чекають на дозвіл. Великобританія хоче дозволити Україні користуватися цими далекобійними ракетами за її бажанням, але на це потрібен дозвіл союзників, включно зі США, Францією і третьою неназваною країною-членом НАТО. Ракети Storm Shadow/SCALP-EG мають далекобійність до 155 миль і могли б вражати військові бази глибоко в Росії, які Москва використовує у війні проти України. Днем раніше заступниця прес-секретаря Пентагону Сабріна Сінг сказала репортерам, що США „занепокоєні ескалацією“, коли йдеться про використання Україною далекобійних ракет. Неназваний член Ради національної безпеки і оборони України сказав газеті, що Україна була змушена перейти кордон Росії та увійти в Курську область через те, що Захід не дозволяє Україні вживати далекобійні крилаті ракети на цілі в Росії. („The Times“)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Відзначили День прапора України

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 17 серпня на Михайлівській площі військовики, госпітальєри та волонтери зібралися на благодійний проєкт „Об'єднані серцем“, щоб разом відзначити День прапора України. На площі була фотовиставка „Берегиня української незламності“ про героїчні історії жінок-військових. А творче дійство розпочалося з показу вишиванок-костюмів від Magupa by Maria. Далі сценічне дійство продовжили виступи гурт „Божедари“, O'Viola, Тетяна Пирог та Люсія Ларес. Учасники патріотичного дійства радо вітали іноземних партнерів з Австрії та Канади, які приїхали підтримати спільну справу – боротьбу з кремлівським режимом.

Виступає гурт „Божедари“

Провели фестиваль лемківської культури

Михайло Михайлинин

МОНАСТИРИСЬКА, Тернопільська область. – 17 серпня в Монастириськах провели Міжнародний фестиваль лемківської культури під гаслом „Ватра нескорених“. Цьогоріч захід присвятили вшануванню 80-х роковин початку депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Підляшшя, Любачівщини у 1944-1951 роках. Священники благословили учасників та провели Молебень за перемогу України у війні, також молитвою вшанували пам'ять лемків, які загинули у вигнанні.

Славні представники лемківського роду, серед яких – воїн добровольчого батальйону „Госпітальєри“ Мишко Адамчак запалили велику ватру нескорених – символічний вогонь, який свідчить про незламність духу лемківської громади та всього українського народу. Організаторкою і ведучою мистецького дійства була директорка музейного комплексу „Лемківське село“ Віра Дудар. Вона сказала, що молоді лемки з перших днів повномасштабного вторгнення стали захисниками України, а деякі з них віддали життя за Батьківщину.

Відбулися зворушливі зустрічі лемків з усієї України, які прийшли у народних строях, ділились

(Закінчення на стор. 13)

Організаторка заходу Віра Дудар (ліворуч) та популярна виконавиця лемківських пісень Ірина Гонташ.

„Небайдужі Черкаси“ провели показ-продаж вишиванок

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 11 серпня в Будинку культури ім. Кулика відбувся благодійний показ-продаж вишиванок Громадської організації „Небайдужі Черкаси“, яка опікується пораненими і травмованими захисниками. Всі вони лікуються в медичних закладах міста. Було зібрано 10 тис. грн, які передано на волонтерський рахунок організації придбання змінного одягу військовим на лікуванні.

В громадській організації 30 волонтерів, які працюють з перших днів повномасштабного вторгнення Росії на Україну.

Волонтер Галина Котик розповіла: „Уявіть, що до медичного закладу потрапляє поранений воїн без одягу, що часто таке буває. Його рідні – далеко. Йому потрібно усе – від шарпеток до інвалідного візка. Ось таким забезпеченням і займаються наші волонтери“.

Волонтери привезли до лікувального закладу допомогу для поранених військових. (Фото: Олександр Костирко)

Психологи працюватимуть у громадах

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Благодійний фонд „Безпечне майбутнє“ повідомив, що у безоплатній школі екстремальної та кризової психології, організованій фондом за підтримки ЮНІСЕФ, підготували більше шести десятків кризових психологів.

Навчальну програму формували науковці

Центральноукраїнського державного університету ім. Володимира Винниченка та Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка. Крім науковців, участь у програмі брали і психологи-практики. Слухачами школи стали 69 психологів з Кіровоградської та Полтавської областей. Потреба у таких спеціалістах нині в Україні, під час війни, тільки зростає.

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Світовий форум українознавчих суботніх і недільних шкіл

ЛЬВІВ. – 21 серпня розпочався Третій світовий форум українознавчих суботніх і недільних шкіл, організований Міжнародним інститутом освіти, культури і зв'язків із діаспорою університету „Львівська політехніка“ (МІОК). Форум об'єднав понад 200 освітян з України і 28 країн світу.

Під час форуму обговорюється питання про українознавчу освіту в світі. Освітняни говорять про деколонізацію української освіти за кордоном, викладання предметів українознавчого циклу, нові виклики, які постали перед українським шкільництвом за кордоном.

У світі є запит на вивчення української мови, наголосила керівниця Ірина Ключковська, але, за її словами, потрібно не лише говорити, а й діяти. Українці за кордоном повинні відчувати свою приналежність до українського народу.

Нині за кордоном проживає понад 3 млн україн-

ської молоді, повідомив Уповноважений із захисту державної мови Тарас Кремінський: „Ми багато робимо, щоб про українську мову знали за кордоном, щоб вона могла бути доступною для всіх, а це онлайн курси, методичні розробки, можливість доступу до тих ресурсів, які пропонує МІОК. Можливо, ми побачимо коліс міністерство єдності чи діаспори, цю модель, яку пропонує Ірина Ключковська, яке займатиметься питанням консолідації світового українства. Українські вчителі за кордоном потребують соціального захисту“.

Любов Любчик, голова Світової координаційної виховно-освітньої ради Світового конгресу українців зазначила, що українець у діаспорі є повноцінним громадянином своєї країни, пов'язаним із українським народом вузлами мови і культури.

Форум тривав до 23 серпня.

Радіо Свобода

Міжнародна науково-практична конференція

ВІЛЬНЮС. – 5-6 серпня у столиці Литви відбулась третя міжнародна науково-практична конференція „Україна-Литва: історичні, мовно-культурні та туристські паралелі“, яку організували Інститут литовської літератури та фолкльору, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка (КНУ) за підтримки Міністерства освіти, науки та спорту Литовської республіки (ЛР).

До організації цього широкого за науковою проблематикою заходу також долучились Центр українсько-європейського наукового співробітництва, видавництво „Гельветика“, Почесне консульство Литви в Полтаві та Полтавській області, Інститут досліджень діаспори.

Конференція, яка з ласки литовських колеґ стала вже щорічною, засвідчила, що ідея співпраці філологів, культурологів, істориків та фахівців з туризму, які студіюють різні аспекти литовсько-українських взаємин, є актуальною та результативною.

З вітальними словами до учасників конференції

(Закінчення на стор. 12)

Учасники міжнародної науково-практичної конференції у Вільнюсі

Україна на святі в Швейцарії

Людмила Островська

ВЕВЕ, Швейцарія. – Найвизначнішою культурною подією Швейцарії у червні стало триденне мультикультурне свято „Fete Multiculturelle Vevey“, на якому своє мистецтво представляли 45 країн. Третій рік поспіль у цьому заході бере участь „Український стенд“, наповнення якого забезпечили десятки волонтерів, залучених безпробукткови-

Волонтерки Світлана Сокол, Ольга Лянґ, Поліна Попович, Юлія Репецька, Галина Бранчук, Катерина Гресь, Ірина Перегуда.

ми асоціаціями helpUA.ch та „Українки Швейцарії“. Кожен отриманий на ньому франк пішов на допомогу Україні.

Я попросила поділитися враженнями про організацію „Українського стенду“ представниць організацій з Лозанни: очільницю helpUA.ch. Валентину Пелих, координаторку з питань обладнання Юлію Репецьку, волонтерку Таю Россі та українок із Женеви – співзасновницю асоціації „Українки Швейцарії“ Катерину Дашевську і художню керівницю ансамблю українського народного танцю „СвіТанок“ Наталію Чілікіну.

В. Пелих родом із Ланівців на Тернопільщині, а її чоловік з Тернополя. У Швейцарії із сім'єю живуть понад п'ять років.

„Коли в Україні почалася війна, ми заснували асоціацію, – говорить Валентина Пелих. – Займаємось гуманітарною допомогою Україні і українським вимушеним переселенцям у Швейцарії. За цей час ми відправили допомоги більш, ніж на 3 млн швейцарських франків. Основний напрям роботи асоціації – це медичне обладнання для шпиталів, аптечки, яких передали понад 4,500 шт, карета швидкої допомоги, кілька пожежних автівок і продукти харчування. З фестивалю всі виручені кошти підуть на аптечки, які рятують життя. Нам допомагають великі компанії Nestle, Lindt, Hartmann AG, місцеві лікарні, зокрема, Centre hospitalier universitaire vaudois у Лозанні“.

Ю. Репецька, яка у Швейцарії проживає вже

(Закінчення на стор. 11)

АМЕРИКА | СВІТ

■ У Росії засудили американку

ЄКАТЕРИНБУРГ. – Російський суд 15 серпня на закритому засіданні засудив американську росіянку Ксеню Кареліну до 12 років ув'язнення за державну зраду. Косметолог К. Кареліна мала подвійний паспорт і проживала в Лос Анджелесі. У лютому її заарештувала Федеральна служба безпеки Росії на летовищі, коли вона приїхала відвідати свою родину в уральському місті Єкатеринбург. Слідчі встановили, що вона переслала 51.8 дол. українській неприбутковій гуманітарній організації, базованій в США, яка допомагає дітям і старшим особам, які потерпіли від війни в Україні. Її звинуватили, що вона послала гроші для допомоги Україні у війні проти Росії. США і Росія 1 серпня провели найбільший обмін ув'язнених від часів СРСР. Росія звільнила журналістів, дисидентів та інших осіб, засуджених у політизованій системі взамін людей, яким Захід засудив легітимно. Урядовці США не раз застерігали про небезпеку подорожування в Росії. Згідно з агенцією „Інтерфакс“ після оголошення вироку адвокат К. Кареліної сказав, що він намагатиметься включити її у майбутню обмінну листу. („The Washington Post“)

■ Азербайджан вступить до BRICS

БАКУ. – Азербайджан формально подався 20 серпня на вступ до економічної групи BRICS. Днем раніше Президент Росії Володимир Путін відвідав цю багату на нафту кавказьку країну, щоб посилити зв'язки в регіоні. Понад 10 років BRICS, яка перебуває під проводом Росії та Китаю, мала лише трьох додаткових членів: Бразилію, Індію та Південну Африку. Але в січні до неї долучилися Іран, Єгипет, Етіопія та Об'єднані Арабські Емірати, а Савдійська Арабія також роздумує над членством. Країни BRICS мають понад чверть світового ВВП. Після зустрічі з В. Путіним Президент Ільгам Алієв оголосив, що призначив 120 млн дол. на збільшення вантажного транспорту між двома країнами. В. Путін щораз більше змушений поклатися на такі країни як Азербайджан, щоб мати доступ до світових ринків для обходу санкцій, накладених на Москву за її дії в Україні. („Associated Press“)

■ Мусять визнати Ізраїль

БЕРЛІН. – Люди, які подаються на натуралізоване громадянство в Німеччині, згідно з новим законом, який увійшов у силу 28 червня, мусять підтвердити право Ізраїля на існування. Згідно з Міністерством закордонних справ, новий іспит на натуралізоване громадянство також матиме питання „на теми антисемітизму, право Ізраїля на існування та єврейське життя в Німеччині“. Критики кажуть, що закон порушує свободу слова. До того Німеччина має найбільшу палестинську діаспору в Європі – 300 тис. осіб. Закон прискорює процес набуття громадянства з восьми до п'яти років. („CNN“)

■ Померла найстарша жінка у світі

КАТАЛОНІЯ, Еспанія. – Марія Браняс Морера померла в Каталонії 19 серпня, проживши 117 років і 158 днів. Книга Гіннеса підтвердила її вік. Її родина сказала, що вона померла спокійно, кажучи, що вона готова до завершення „цієї дуже довгої мандрівки“. Вона розповіла Книзі Гіннеса, що прожила таке довге життя завдяки „порядку, спокою, добрим зв'язкам з родиною і приятелями, контакту з природою, емоційній стабільності, живучи без турбот і жалів, а також мала щастя й добрі гени“. Вона народилася в Америці, але восьмилітньою дитиною під час Першої світової війни повернулася з батьками до Еспанії, пережила еспанську громадянську війну та Другу світову війну. Останні десятиліття свого життя вона проживала в старечому домі і навчилася з допомогою доньки дописувати у соціальних мережах. У травні 2020 року вона стала однією з найстаріших осіб, які пережили коронавірус. Тепер найстарішою особою у світі є 116-літня японка Томоко Ітука. Найстаршою особою, чий вік задокументований, була французька Жін Люїс Кальмент, яка народилася 21 лютого 1875 року й прожила 122 роки й 164 дні. („CNN“)

Нелегкий досвід війни

Ситуація в Курській області перебуває в центрі уваги світу. Якщо буде взято під контроль обласний центр, то це означатиме слабкість путінського режиму і необхідність загальної мобілізації. Резервів у Росії немає, якщо не зупинити наступ на Донбасі. А зупинити, щоб перекинути війська в Курську область, Кремль не зможе.

До 2024 року сильною стороною України був західний підхід у тактиці і стратегії, коли командири мали більше свободи при виборі методів і способів досягнення цілей операцій, а також перевага в дронах і розвідці. У росіян такого досвіду і таких технологій не було. Вони взагалі підійшли дуже стандартно, неправильно оцінили українську армію і націю. Фактично Росія прогала цю війну в лютому-березні 2022 року, а зараз намагається завдяки величезним ресурсам і величезним втратам досягти позитивного виходу для себе з неї.

Наразі одна з найбільших проблем для України – неможливість протидії російським фугасним і керованим авіобомбам. Росіяни використовують їх більше сотні на добу, на деяких ділянках українські позиції просто стираються.

До нинішньої системи управління також є багато критики, бо є бригади, які не працюють як єдине з'єднання на полі бою, а діють як окремі підрозділи. Це призводить до великих проблем і до втрат особового складу.

З іншого боку росіяни вже випорожнили на 75-80 відс. більшість баз зберігання озброєння та військової техніки. За підрахунками, на 2025 рік у них ще вистачить танків і броньованих машин. Далі почнеться дефіцит. Зараз росіяни виготовляють не більше 20 танків на місяць, 150-200 танків на рік та можуть відремонтувати 500-600 танків, а їм потрібні тисячі танків, яких вже не буде.

Росія зараз має перевагу в авіації, але водночас в Україні є велике сподівання на F-16, перші з яких вона вже отримала. Найпростіше, чим можуть займатися зараз F-16, це збивати російські крилаті ракети. Але для того, щоб працювати по наземних й повітряних цілях, треба мати цілевказання. Для F-16 все ж таки потрібна Авіаційна система раннього попередження або ті шведські літаки розвідки, які обіцяли Україні. Це суттєво змінить ситуацію на полі бою.

Бракує снарядів. В США і в європейських країнах НАТО нарешті розпочалося нарощування виробництва снарядів. Вже до кінця року США і європейські партнери вийдуть на виготовлення 2 млн снарядів на рік. Це той мінімум, який був би достатній, щоб українські війська мали певний умовний паритет на полі бою, не за кількістю, а за ефективністю застосування артилерії. Поки що цього ще немає.

Не так давно були внесені зміни до закону про мобілізацію. Це стало великим ударом для російської пропаганди, яка говорила, що в Україні „ніхто не хоче воювати“. Настав час переходити до фінансового рекрутингу. Матеріальний мотив є одним із головних стимулів йти воювати. Треба платити достойні гроші людині, яка виконує свою справу професійно і самовіддано. Людей, які пішли воювати у лютому 2022 року, можна демобілізувати, але боєздатність підрозділів різко впаде, бо не буде досвідчених військовослужбовців, офіцерів, спеціалістів.

Коли набереться якась кількість резерву, можна буде проводити демобілізацію за ротаційним принципом.

Тим часом головний напрям російської армії змістився з Харківщини на захоплення Покровська на Донеччині. Путін йде на Покровський напрям, бо там у нього зараз найбільші успіхи, росіянам поки що вдалося прорвати оборону найбільше. Якщо їм вдасться просунутися далі, вони будуть вкидати туди більше резервів, щоб розширювати цей прорив. Путін, щоб мати серйозну позицію за столом можливих переговорів, хоче захопити Донбас. Інакше у нього буде проблема.

„На покровському напрямку – найжорсткіші ворожі атаки, – заявив 18 серпня Президент Володимир Зеленський. – Все, що завдає втрат російській армії, російській державі, їхній оборонці та їхній економіці – все це допомагає нам не допускати розширення війни та наблизити справедливе закінчення цієї агресії. Я вдячний кожному й кожній, хто б'ється заради нашої держави, хто допомагає обороні, хто працює заради України. Заради того, щоб якнайшвидше ми досягли своїх завдань“.

ІСТОРІЯ

Найбільш український літак – Ан-2

Левко Хмельковський

Заснована у 1946 році організація „Паралізовані ветерани Америки“ до листа-прохання про допомогу додала адресні наліпки, на яких зображений український літак Ан-2. Це поширена у світі довговічна машина, яка має близько 20 модифікацій.

Наліпки для мене стали приємністю, тому що від 1959 до 1965 року я працював механіком літака Ан-2, за мною була закріплена конкретна машина з бортовим номером 47683 і з нею я пройшов чималий і нелегкий шлях. Мій літак виготовили в Києві для міжнародної виставки, тоді як Ан-2 серійно вже будували в Польщі, а тому мій був ніби зразковим. Поцастило.

Ще 31 травня 1946 року в СРСР вийшов наказ про розроблення легкого транспортного літака та створення для цього державного конструкторського бюро ДКБ-153 в Новосибірську, на тамтешньому авіазаводі. Головним конструктором призначили 40-річного Олега Антонова. Він був першим заступником відомого авіоконструктора Олександра Яковлева, творця винищувачів. Тепер мав переключитися на цивільну авіацію.

Літак для потреб сільського господарства бюро створило і 31 серпня 1947 року відбувся перший політ. Літак був простим у керуванні та міг виконувати такі маневри, що для інших літаків були вкрай небезпечними. Але Науково-дослідний інститут, який здійснював усі державні випробування літаків, первістку не дав письмових висновків, його не можна було запускати у виробництво.

Хтось запропонував показати новинку Хрущову, пристрасному аграрникові. У Кагарлицькому районі на Київщині йому показали, як

Лев Хмельковський додає мастила для двигуна літака.

літак обробляє лани. Хрущов запропонував розпочати серійне виробництво на київському заводі. КБ переїхало до столиці України. Це сталося влітку 1952 року. У січні 1954 року до складу бюро зарахували групу випускників Харківського авіаційного інституту. За життя О. Антонов створив 52 планери і 22 літаки.

Я свого часу закінчив 159-ту Військову школу авіамеханіків дальньої авіації, вивчав літак Ту-4, який насправді був американським бомбардувальником В-29, вкраденим для потреб СРСР. Після школи я був старшим механіком цього літака в Мелітополі і Моздоку. Але у Москві вирішили, що літаки вже не потрібні й наказали знищити всі Ту-4. Я знайшов працю на лєтовищі в Черкасах, де стояла ескадрилья 92-го загону цивільної авіації, що перебував у київському Святошині, де саме розгорнуло свою працю КБ Антонова. Довелося там бувати, бо в Черкасах не було крана, здатного піднести важкий мотор для його заміни. Літали до Святошина. Злітна смуга там була встелена металевими сітками американського виробництва часів Другої світової війни.

З моїм Ан-2 я постійно перебував на авіоchemічних роботах, також був на полях бавовни в Азербайджані, про що видав книжку „Українські літаки над Азербайджаном“. Маю досвід самостійного пілотування Ан-2 у тривалих перельотах. Механіки часто підміняли пілотів.

А в КБ Антонова після пристосування виробничих потужностей на

Книжка „Українські літаки над Азербайджаном“.

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510 E-mail advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

ТОЧКА ЗОРУ

Для чого і для кого?

Аскольд С. Лозинський

“Історична правда” при “Українській правді” недавно видала статтю під заголовком “Безсенсовні атакти” авторства Юрія Рудницького, якому приписується аж три професії – журналіст, письменник і музикант. Стаття базується майже виключно на канадському виданні від 1965 року, а не на дослідженнях самого автора. Виглядає, що ця стаття написана на замовлення наших ворогів. Але доказу щодо цього в мене немає, а я не хочу спуститися до рівня автора статті, який кілька разів у статті твердить, що у нього теж немає доказів, але обвинувачень Героя України полковника Євгена Коновальця у нього достатньо.

Ю. Рудницький підкреслює, що в нього немає матеріалу чи доказу, а тільки є книжка Семена Шевчука, видана у Канаді у 1965 році. До речі, він подає про самого С. Шевчука: “Семен Шевчук не надто вдається в аналізі причин наведених тут вбивств. Він обмежується моральною оцінкою й осудом. Шевчук прагнув подати максимально докладно всі відомі йому безпосередньо чи з чужих слів деталі цих справ”.

Як юрист я не перевіряв, хто такий С. Шевчук, бо він передавав з чужих слів деталі. А хто знає, може чужі фантазували чи для злоби чи для слави. У моїй професії юриста кажуть, що “він брехав як очевидець”.

Одначе Ю. Рудницький відважується писати також таке: “На Коновальця, між іншим, дехто в УВО й так косо поглядав. Галичани не могли пробачити йому участі в заколоті проти гетьмана Павла Скоропадського (1873-1945). Деякі “отці-засновники” УВО з колишніх вояків Української галицької армії з цієї причини взагалі були проти участі Коновальця в організації. Напрошується висновок, що очільник УВО, а пізніше ОУН Євген Коновалець, котрого Семен Шевчук вважає головним винуватцем загибелі Твердохліба і Бабія, визначав хто “хрунь”, а хто ні, абсолютно довільно, на власний розсуд, зі свого еміграційного далека”.

Оскільки Рудницький – не історик, зверну увагу на його статтю як

юрист. Чи мав би найменші успіхи Рудницький у суді переконати когось, що замаху УВО-ОУН у згаданому періоді були, як він пише, “безсенсовні”. Покликатися виключно на писання одного автора та у додатку, що сам автор посилався на вислови інших осіб – це насмішка над історією та історіографією. Я навіть не ставлю під дискусію серйозне обвинувачення таких видатних осіб як Євген Коновалець.

У цьому суть проблеми: Ю. Рудницький – це просто “музикант”, якому підказали, можливо, написати таку неавторитетну статтю. Більша проблема в “Історичній правді”, яка претендує на професійність. Я визнаю, що часто читаю цю частину “Української правди”, де інколи знаходжу не тільки цікаві, але і професійні чи наукові дописи. Стаття Рудницького значно знижує цей рівень, а можливо служить нашим ворогам, які закидають нам, що ми фашисти, бандерівці тощо.

Мені шкода Ю. Рудницького а також “Історичної правди.” Я був другом покійного Георгія Гонгадзе – засновника цієї мережі. Сьогоднішня публікація – це не задум Георгія.

Написав на історичну тему про події майже столітньої давнини журналіст і музикант без найменшого власного ознайомлення з темою, лише за книжкою, виданою у Канаді майже 60 років тому. “Українська правда” це опублікувала. Чи це не вода на млин москалям?

Від редакції.

Інтернет-видання „Полтавщина” 11 жовтня 2013 року познайомила читачів з Юрієм Рудницьким. З ним розмовляла Ольга Люта, яка сказала: „Гість програми „Персона грата” – відома у Полтаві (і не тільки у нашому місті) людина: журналіст, письменник, музикант, який колись організував групу „Ордер на арешт”, палкий шанувальник українсько-польської історії та культури, філософ та дослідник Юрій Рудницький, колись відомий як ведучий радіо „Ваша хвиля” Юрій Коржиков”.

Ю. Рудницький про себе розповів, що багато де працював, у радянському війську служив у Забайкаллі, де

(Закінчення на стор. 9)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вірна стежка життя

Мисливець знає сто приманок
Як звіра хижого зловити.
Хоч ніч надворі або ранок,
Свою науку може вжити.
Він стежку звіра добре знає,
Коли той йде на водопій,
І яму для нього копає
На стежці тайній лісовій.
А як немає він лопати,
То пастку вирішить ладнати.
Вовк йшов широким степом,
Попав у пастку – от халепа!
Кого покличеш на підмогу?
Відгриз собі вовчара ногу!
Ведмідь як йшов – ворона скаче
І долі знак дає неначе.
Ведмідь на неї задивився,
У ямі раптом опинився.
Ворона каже: „Полетіли!”
Ведмідь сердито: „Боже милий!
Тобі оте легко казати,
Коли не вмю я літати!”
Давайте ми на себе глянем,
Які ми стежки вибираєм.

Куди ведуть наші дороги
І де ступають наші ноги.
Бо ворог підлий не дримає
І пасток він багато має,
Готує стежку як спокусу,
А вона гірша землетрусу.
І хто спокусу ту сприймає
Вже спокою в житті не має.
І люди стали вже ворожі,
І друзі вже на них похожі.
Немає з ким поговорити,
Не могу в такій ямі жити!
Коли такого ти побачиш,
Як та ворона не поскачеш,
А простягнеш людині руку,
Нехай забуде свою муку.
Хай стежку вірно вибирає,
У Бога мудрості питає,
Дорога буде перед вами
Широка і вільна між ланами!

Василь Легкий,
Українське село Сомерсет,
Нью-Джерсі

Найбільш український...

(Закінчення зі стор. 6)

кінець 1950 року було розгорнуте серійне виробництво Ан-2, яке у 1952 році зупинили для випуску на заводі фронтового бомбардувальника Іл-28. Знову втрутився Хрущов, і у 1953 році виробництво відновили. За наступні 10 років Київський авіозавод випустив 3,164 літаки.

Антонов почав творення великих машин і випуск Ан-2 перейшов до Польщі, де було випущено майже 12 тис. літаків. Дотепер Ан-2 випускають в Китаї. Загалом у світі випущено понад 18 тис. Ан-2.

Найбільший у світі одномоторний біплан пілотують дві особи, він бере 12 пасажирів або 1,500 кілограмів вантажу.

Злітна вага – 5,250 кілограмів, пального – 900 кілограмів на 2 тисячі кілометрів лету. Отож і я у 1960 році вперше пілотував Ан-2 від Донбасу до Махачкалі. Крейсерська швидкість – 185 км/год.

Я бачив фільм про те, як у серпні 2015 року голова фірми „Morlock Motors” у Німеччині Міхаель Манусакіс перетнув Атлантичний океан на старенькому Ан-2, у який він вмонту-

Монета України на честь Ан-2.

вав додаткові баки для пального. Льотчик купив 41-річний списаний літак у Польщі і полетів за маршрутом Німеччина-Шотландія-Ісландія-Гренландія-Канада-Нью-Йорк, на що витратив менш ніж 24 години. Мотивом перельоту був обмін – його американський партнер за будь-що бажав мати Ан-2. Врешті Манусакіс залишив літак собі.

Раджу переглянути фільм „Дозвольте зліт”, знятий у Черкасах. В основі фільму – Ан-2 і його пілот Анатолій Папанов.

Пресфонд „Свободи” за травень і червень 2024 року

MAY 2024

\$	NAME	LOCATION
205	Steck, Ulana	Mississauga, ON
120	Makuch, A	Glendale, CA
115	Shevchuk, Walter	Kennett Square, PA
100	Ivanonko, Zenon & Helen	Vestal, NY
60	Kawalec, Christina Stasiw, Roman	North Branch, MN Nesconset, NY
55	Antoniak, Zenon	Richland, WA
50	Krywolap, George Luppo, Mary	Coopersburg, PA Morton Grove, IL
30	Hanypsiak, Maria Hursky, Natalie	Buffalo, NY Cheltenham, PA
20	Rakowsky, Alexandra & George	Westbrook, CT

15	Bejger, Bohdan Fedorowycz, Zenon Kipa, Albert Zobniw, Lubomyr	Buffalo, NY Trenton, NJ Allentown, PA Binghamton, NY
10	Bekersky, Daria Hlynsky, Boris Limonczenko, Alexis	Tuxedo Park, NY Vienna, VA San Mateo, CA

Total for May 2024: \$985

JUNE 2024

\$	NAME	LOCATION
100	Petrenko, Anya & Jurij	Ashton, MD
55	Breslawec, Halyna	Rockville, MD
40	Mihaychuk, George	Silver Spring, MD
35	Hayda, Roma	Providence, RI

30	Horbachevsky, Dora	Silver Spring, MD
25	Senyk, George	Stafford, VA
20	Heretz, Michael Karachewski, Helen Kulchytzky, Daria Pichurko, C & B Pylyp, Romana Rudyk, Vera Stryzakowski, Olga Bachynsky Tarasiuk, Oksana	Rutherford, NJ Chicago, IL N Royalton, OH Independence, OH Cedar Grove, NJ South Windsor, CT Trenton, NJ Newtown, PA

15	Bemko, Ihor Mysyshyn, Maryann Pawluk, Ihor	Edinboro, PA Springfield, MA Lansdale, PA
----	--	---

Total for June 2024: \$490

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи”

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Місяць України у Чикаго

Марія Климчак

1 серпня на знак солідарності з Україною та українцями Америки посадник Чикаго Брендон Джонсон проголосив своєю проклямацією серпень – Місяцем України у Чикаго. Проклямацію зачитала зі сцени на головній площі міста його помічниця Беатрис Понсе Де Леон. Підняли український прапор під український гімн українсько-американські ветерани (пост 32), віддавши честь Україні. Були присутні представники дипломатичного корпусу Данії, Польщі, Литви, Японії, Хорватії, Непалу, Чехії, Мексики, Сербії, Генеральний консул України в Чикаго Сергій Коледов, представники мерії, духовенства, численні гості американського мега-

поліса. Серед гостей – головний скарбник округу Кук Марія Папас, представниця офісу сенатора Тамі Дакворса Кароліна Зачек, представниця офісу Генерального прокурора штату Нетті Ласко.

Голова ілінойського відділу УККА та Павло Бандрівський д-р Марія Дмитрів Капеняк та її заступник привітали від імені громади всіх присутніх та подякували за підтримку України у цей важкий час війни з Росією.

Чикаго має традицію проголошувати у серпні українські дні. Так мерія міста в 1933 році, під час виставки "Століття прогресу", проголосила Український тиждень, а 19 серпня – Український день.

Під час святкування Великого

Українські американські ветерани

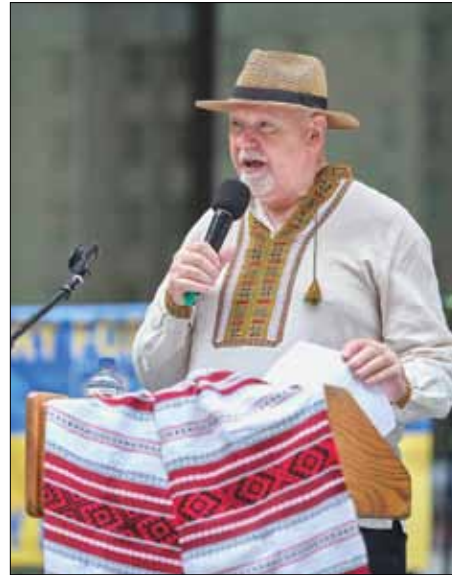
Гості свята.

Помічниця мера Беатрис Понсе Де Леон.

Американський співак Джуда Бріджес. (Фото: Петро Ковтун)

Павло Бандрівський

Марія Дмитрів Капеняк

українського дня 24 серпня 1952 року понад 10 тис. українців взяли участь у цьому святі єдності всіх хвиль еміграції. Мер міста Мартін Кеннелі видав проклямацію, проголосивши 24 серпня 1952 року – Українським днем у Чикаго. Про це заздалегідь було повідомлено в американській пресі. „Український день перетворився у могутню маніфестацію українців і американців проти московсько-більшовицького народобивства, проти московського імперіалізму та за визволення всіх поневолених народів”, – писала „Свобода”.

Проклямації до дня Незалежності

України від 1991 року щорічно підписують губернатор, мер, судді, скарбники. Вслід за мером своєю проклямацією з побажанням українському народові перемоги, свободи та демократії підписав Генеральний прокурор штату Кваме Рауль. Також цей день увійде в історію з піснею "Обійми мене", яку виконав афроамериканець Джуда Бріджес. У своєму виступі він висловив захоплення мужністю та стійкістю України, підкреслив єдність і спільний людський дух серед усіх людей, незалежно від

(Закінчення на стор. 9)

Табір „Веселі канікули з Богом“

ПАРМА, Огайо. – У парафії Покрови Пресвятої Богородиці єпархії Святого Йосафата з осередком у місті Пармі відбувся табір „Веселі канікули з Богом”, у якому взяли участь 207 дітей із місцевих парафій.

Про це повідомив Синод єпископів Української греко-католицької церкви.

Одну з Літургій під час табору звершив правлячий архиєрей Пармської єпархії Владика Богдан Данило. У повчальному слові він пояснив дітям значення свята Преображення Господнього, поділився з учасниками свідченням Божої присутності в житті та побажав щасливого проведення таборових канікул.

Організаторами табору виступили молоді аніматори на чолі з о. Богданом Насипаним, співробітником парафії Покрова Пресвятої

Табір „Веселі канікули з Богом”. (Фото: synod.ugcc.ua)

Богородиці.

Під час табору діти старших команд пройшли шляхом учасників Всеамериканської молодіжної прощі, яка, як і щороку, відбувалася у червні

на посілоті парафії.

Табір завершився спільною Службою Божою для дітей та їхніх батьків. Під час проповіді о. Богдан Насипаний закликав батьків

„пам'ятати про духовне формування дітей, бути прикладом віри і любові до Бога та дбати про національну ідентичність”.

Українформ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Квадрокоптери для роти „Гонор“

Левко Хмельковський

Асоціація „Українська душа“ (Ukrainian Soul Association) – некомерційна організація, яка займається в США наданням гуманітарної допомоги Україні – надіслала до „Свободи“ летючку з закликом допомогти у придбанні квадрокоптерів „Мавік“ для роти „Гонор“ у батальйоні „Вовки Да Вінчі“. Квадрокоптер обладнаний камерою, здатною записувати відео та знімати фотографії з високою деталізацією. Має сучасну систему стабілізації та автопілот, що забезпечують стабільність і контроль у повітрі.

4 березня боєць батальйону Олександр Ябчанка став командиром роти. Батальйон входить до складу 59-ої окремої мотопіхотної бригади ім. Якова Гандзюка.

О. Ябчанка народився 22 вересня 1980 у селі Руське Мукачівського району. У 2022 році після початку війни пішов воювати у складі батальйону „Вовки Да Вінчі“. В одному з боїв у серпні 2023 року отримав важке поранення при евакуації

Квадрокоптер „Мавік“

Командир роти Олександр Ябчанка

пораненого на Куп'янському напрямку. Був оперований в Харкові, потім лікувався в передмісті Львова, проходив реабілітацію у центрі „Незламні“.

Всього за час війни отримав три поранення. Пожертви для роти „Гонор“ збирає асоціація

Ukrainian Soul Association, яка має електронну адресу: ukrainiansoulassociation@gmail.com і телефон: (732) 322-3348. Instagram – Martuneya Olenai2022. Пожертви можна висилати на адресу: 3948 Donna Dr, Huntingdon Valley, PA 19006.

Місяць України...

(Закінчення зі стор. 8)

їхнього походження. Він також висловив вдячність тим, хто захищає свободу і зберігає культурні традиції.

„Дякуємо меру міста Чикаго Брендону Джонсону за проголошення серпня місяцем України у Чикаго!“ – написала Посол України в США Оксана Маркарова.

Задля свята активно працювали Оксана та Андрій Чуйки, д-р М. Дмитрів-Капеняк, Мотря Мельник, Ігор Дячун, П. Бандрівський, Роман Яцковський, Марія Дзюма та інші члени УККА. Завдяки артистам, учасникам концерту, атмосфера була по-справжньому святковою.

Для чого і для кого?

(Закінчення зі стор. 7)

його завданням було писати аналітичні звіти щодо можливого театру військових дій в Південно-Східній Азії. Деякий час в Бобровиці працював в районній газеті. Потім перебрався в Полтаву, в газеті вів музичну сторінку „Музична пауза“ двічі на місяць. Звідти пішов на радіо. Ю. Рудницький запевняє: „Я жодного разу не збрехав ні собі, ні слухачам і в плані музики, і в плані якихось більш світоглядних речей.“

Після прочитання розділів книги Семена Шевчука, присвячених згаданим терактам, складається враження про відсутність якогось систем-

ного підходу в керівництві УВО і ОУН до планування своєї бойової (чи терористичної – кому як зручніше) діяльності. Підхід цей радше нагадує постріл шротом по зграї горобців – а раптом у когось влучить.

Напрошується висновок, що очільник УВО, а пізніше ОУН – Євген Коновалець, которого Семен Шевчук вважає головним винуватцем загибелі Твердохліба і Бабія, визначав, хто „хрунь“, а хто ні, абсолютно довільно, на власний розсуд, зі свого еміграційного далека.

Гадається, що дослідникам варто ретельніше придивитися до всіх 36 українців, убитих бойовиками націоналістичного підпілля в міжвоєнній Польщі – ким вони були і чи справді всі з них заслугоували на смерть як колаборанти“.

EFFECTIVE 06/15/2024

Let your retirement **BLOOM!**

Term	Rate	2nd Year Rate
5 YEAR	5.50%*	5.00%
7 YEAR	5.75%*	5.00%
9 YEAR	8.00%*	4.00%

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.

IMMEDIATE ANNUITY

WE HAVE INCREASED OUR RATE TO

4.00%*

* LIFE OPTION, OR FIXED PERIOD OF 10 YEARS OR LONGER.

MULTI-YEAR GUARANTEED ANNUITY (MYGA)

Term	Rate
3-YEAR	5.00%
5-YEAR	5.00%

NEW HIGHER RENEWAL RATE!

RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • 800-253-9862 • INFO@UNAINC.ORG • WWW.UNAINC.ORG

НОВІ ВИДАННЯ

Острозька академія видала книгу

Левко Хмельковський

Леонід Якобчук. Ісус Христос – Керманіч світу. Острог. Видавництво Національного університету „Острозька академія“. 2024. 284 стор.

Це вже не перша книга почесного професора і почесного доктора Острозької академії Леоніда Якобчука, відомого в Україні і за її кордонами християнського вчителя. Це зауважив у вітальному слові на початку книги ректор академії, проф. Ігор Пасічник: „Честю для університету є продовження серії наукових праць відомого християнського просвітителя, які вже вийшли в минулому в академії“.

Книга має п'ять розділів, у яких подано значення Святого Письма у

нашому повсякденному житті – „Бог – Святий“, „Істина – в Біблії“, „Плоди Святого Духа“, „Душа“. Книгу готували до видання Наталія Крушинська (комп'ютерна верстка), Віталій Боришкевич (автор обкладинки), Олександр Сафонов (графічні малюнки), Лев Хмельковський (редагування), місія „Добрий Самарянин“ з Рівного. Але своєрідними співавторами стали також слухачі радіопрограми „Відвертість“, яку вже багато років провадить Леонід Якобчук.

У розділі „Люди читають Біблію“ і запитують“ подані листи слухачів й відповіді автора, для яких відведено 81 сторінку – чверть книги. Це свідчить, що українці читають Біблію і шукають у ній поради і настанови. У багатьох виникли запитання з приводу почутого у радіопрограмі або

прочитаного у Біблії. Віктор Опанас з Івано-Франківська запитує, чи Марія Магдалина була апостолом? Микола Хвойко з Жукина на Київщині цікавиться походженням учнів Христа – апостолів. Надія Козацька з Рокитного на Полтавщині просить пояснити різницю між великими і малими пророками. Людмила Павлова з Одеси стривожена проблемою Юди: чи був Юда зрадником?

Напад Росії на Україну дав привід багатьом людям звернутися до Якобчука. Оксана Пилип з Романівки Хмельницької області відстоює першорядність української мови: „Якщо нам дана мова українська, то і молитися ми маємо українською“. Олег Снігур з села Ластівці теж Хмельницької області не погоджується з сусідами, які вважають, що правильною є лише Біблія, видана російською мовою. Леонід Мигулько з Києва пише: „Ось я теж вирішив написати, щоб поради видала книжку з цих бесід. Хороша була б книжка. Люди підтримали б і навіть скинулися б, хто чим зможе“.

В Острозькій академії ніби почули Леоніда Мигулька і видали книжку. А листи йдуть і на завершення хочу навести листа, який не увійшов до книжки: „Доброго дня, вельмишановні! Це Ваш слухач і дописувач Смик Іван з Херсонщини. Одтепер ще й найщасливіший чоловік у світі, бо знайшовся мій син Андрій. Півтора року звістки не було! А оце прийшов страшний, але живий. Ми з ним двоє zostалися. Жінки наші до Господа пішли майже разом, а він у служенні був. Каже: „Я краще Господу послужу на війні“. Пішов у капеляни та попав у пекло. А я все молився й вірив, що

Книга Леоніда Якобчука „Ісус Христос – Керманіч світу“.

він живий. Господь мені те казав, а я слухав Його. Ще розрадою була Ваша радіопередача. Слово може вбити, а може й відродити. А коли довелося виїхати, бо в нашу хату стався приліт, то я страшенно переживав, що син мене не знайде, як прийде. А ви тут якраз кажете: пишійть у Київ, а я вже в Києві. То я розстарався й написав на радіо, щоб сказали, де я, щоб син знав. У них є спеціальна передача. І вони сказали і вже якось син, коли його освободили, почув і мене знайшов. Отака у мене радість. Молитва батька то велика сила. Слава Господеві нашому за Його любов і милість, і вам, брати, за підтримку і підказку. Будемо жити далі, Господа славити і людям допомагати!“

У книзі вміщено копії конвертів на теми сучасної війни, у яких надійшли листи, а також поштова картка „Місто героїв. Буча“, яку надіслав Іван Литко.

Поштова картка „Місто героїв. Буча“, яку надіслав Іван Литко.

Леся Коцюба запалювала серця

Дарія Бобрик

В СРСР передавання 1967 року за кордон праці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?“ стало непересічною подією. Безпосередній стосунок до цієї справи мала викладачка Ніжинського державного педагогічного інституту (НДУ) ім. Миколи Гоголя Олександра (Леся) Коцюба.

Ця історія стала темою книги „Ніжинське шістдесятництво: Леся Коцюба“. Збірку уклали членкиня Національної спілки журналістів України, директорка Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою Надія Онищенко та доктор історичних наук, професор НДУ ім. Миколи Гоголя Євген Луняк, який нині в лавах ЗСУ захищає державу від московської навали.

Леся Коцюбу пам'ятають і нині. Її студенти Анатолій Шкуліпа, Олександр Забарний, Світлана Козлова, Валентина Кривець, Леонід Горлач та інші автори видання поділилися споминами про цю непересічну особистість, зокрема про ніжинський період її життя. Також у книзі містяться інтерв'ю, репортажі, документи, свідчення, протоколи, які показали різні грані Лесі Коцюби та всеосконально передали дух тієї епохи.

Видання презентували в університеті імені Миколи Гоголя. Були при-

сутні слухачі різних поколінь. Ведучою була Надія Онищенко. Ректор Олександр Самойленко наголосив, що видання – важлива для міста подія, відзначив вдале поєднання наукових текстів зі спогадами, художнім словом, власне, це дає змогу глибоко зануритися і в яскравих фарбах побачити той час.

Захід відвідав міський голова Олександр Кодола, директор Благодійного фонду „Ніжен“, голова „Просвіти“ Ніжина Микола Шкурко. За фінансової підтримки Асоціації „Об'єднання підприємств Ніжинщини“ та установи, яку очолює М. Шкурко, було видано книгу. Також був присутній директор підприємства, яке видало збірку, Микола Лисенко.

Передавання за кордон трактату Івана Дзюби не було для Л. Коцюби раптовим емоційним поривом. Тривала кампанія з виявлення „українських буржуазних націоналістів“ і гоніння на неблагонадійних. У грудні 1972 року Л. Коцюбу затримали співробітники КГБ. Щоб розірвати ланцюг арештів, вона здійснила блискучий хід, який відвів їй величну й водночас трагічну роль останньої жертви слідства про передавання за кордон трактату Івана Дзюби.

Першим намагався вивезти трактат Микола Мушинка, але це не вда-

Леся Коцюба

лося. Друга спроба була успішною, організаторкою цього стала Леся Коцюба. 1967 року декан філологічного факультету Григорій Аврахов вивіз трактат „Інтернаціоналізм чи русифікація?“ за кордон, а вже 1968 року видавництво „Сучасність“ у Мюнхені публікує цю працю. КГБ почав розслідувати справу передавання трактату за кордон, шукати причетних. Це тривало кілька років, поки не вийшли на Ніжин. Л. Коцюба узяла всю „провину“ на себе, її звільнили з роботи, залишили без засобів до існування. Останні роки хвора

Книга „Ніжинське шістдесятництво: Леся Коцюба“.

Л. Коцюба провела в зубожінні та забутті. На жаль, вона не дожила до проголошення незалежності України.

Доля цієї жінки дуже зацікавила Євгена Луняка. 2013 року він почав опитувати людей, які знали її особисто. 2021 року катедра історії України та Центр гуманітарної співпраці з українською діаспорою НДУ ім. Миколи Гоголя організували Всеукраїнську наукову конференцію „Жінка в боротьбі за Україну“, приу-

(Закінчення на стор. 15)

Україна на святі...

(Закінчення зі стор. 5)

вісім років, додає, що перші збори, де визріло рішення про створення асоціації, відбулися в її оселі. „Чоловік жартує, що колись на будинку з'явиться мідна табличка: „Мій чоловік з Тернополя, я з Криму, маємо трьох дітей“, – каже Юлія.

К. Дашевська родом із Рівного, у Швейцарії майже вісім років: „У час мого переїзду війна в Україні вже тривала, але ніхто не думав, що для нашої української нації вона стане такою. У Швейцарії широко представлена пострадянська громада, куди українців завжди (і донині) всіляко заманювали у культурну орбіту. У Швейцарії я познайомилася з Лесею Ніколаєвою та Наталею Наконечною, з якими п'ять років тому заснували асоціацію „Українки Швейцарії“. Ми ставили мету зберегти свою та своїх дітей українську ідентичність і презентувати Україну та її культуру в Швейцарії“.

Сім'я, рідні, друзі Т. Россі живуть в Україні: „Вже за перші десять днів війни нам вдалося відправити три фури з гуманітарною допомогою. Це стало можливим завдяки оголошенню у шкільній групі моєї дитини про мій намір допомагати Україні. Я хочу висловити свою безмірну подяку комуні Фуне, всій міжнародній діаспорі цього регіону та моїм незрівнянній команді. Завдяки волонтерству ми всі знайшлися, познайомилися і почали плідно співпрацювати. „Український стенд“ на мультикультурному святі став нашим дітищем“.

„Цьогоріч до червневого свята ми почали готуватися з лютого, – додає Ю. Репецька. – Наша сила – люди, без-

Учасники „Українського стенду“.

відмовні у здійсненні ідей. Перевізник з Тернополя Олег Мацьковський безкоштовно перевозив продукти та напої з України, передавав на благодійній основі сувеніри ручної роботи, виготовлені в Тернопільському обласному осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України. У нас була команда волонтерів, яка забезпечила смачну їжу та організацію всього процесу“.

За словами К. Дашевської, свято об'єднує українців між собою та зі швейцарцями. Організація „Українського стенду“ уможливила заріток коштів, щоб згодом відправити їх на допомогу Батьківщині.

У перший рік „Український стенд“ зайняв п'яте місце серед 43 країн. У 2023 році на фестивалі було 45 асоціацій і громад з різних країн світу та відбулося 25 анімацій і кортежів. „Український стенд“ посів третє місце. Цьогоріч підвела погода, не було урочистої ходи в національних строях, але „Український стенд“ був чи не найвелелюднішим. Оргкомітет виділив годину для української культур-

ної програми, щоб показати розмаїття української музики, танців, костюмів, водночас передати унікальність культури України. З успіхом виступив ансамбль українського танцю „Світанок“, який хореографи Наталя Чілікіна з чоловіком Сергієм Бібіковим заснували півтора роки тому в Женеві, і який став одним із напрямів діяльності асоціації „Українки Швейцарії“.

Після запального мультикультурного свята танцюристи знову показали високий рівень українського танцю, взявши участь у фестивалі костюмів у Цюриху.

Співочу родину Бояр на концерті представили три покоління: бабуся Олена Суботіна, членкиня Асоціації діячів естрадного мистецтва України, професорка з естрадного вокалу, її донька Альона Бояр, яка має великий досвід виступів на головних сценах України, талановиті внуки Еліс і Еллада – учениці Української школи в Женеві.

Скрипалька 13-річна Анастасія Бодарева, учениця Державного ліцею

ім. Столярського в Одесі, уже два роки виступає у Швейцарії з творами українських композиторів. Після вторгнення Росії в Україну директор Консерваторії міста Берн, а також відомий музикант Андрій Мурза допомогли перевезти її родину до Швейцарії. Зараз Анастасія навчається в Лозанській консерваторії, є стипендіаткою губернаторської премії та дипломанткою міжнародного конкурсу Антона Рубінштейна у Дюссельдорфі, в Німеччині.

На стенді був величезний набір смачних українських страв. Борщ із пампушками – не тільки дивина для швейцарців, а й зразок здорової їжі, вони дуже турбуються про своє здоров'я. На стенді був спеціальний банер, який свідчив, що борщ український, і що культуру його приготування визнали об'єктом нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Були сувеніри з українською символікою, мальовані хустки, вироби з бісеру, карпатські вовняні шкарпетки, текстиль, віночки.

К. Дашевська веде сторінки асоціації „Українки Швейцарії“ в соціальних мережах. Там є багато дописів про подібні стенди для збору коштів Україні, організовані Об'єднанням українок Бельгії, Parasolka в Каліфорнії, Annecy-Ukraine у Франції, Українським культурним центром в Маса-чусетсі, Союзом українок Вікторії (Австралія), українцями Нідерландів. Український світ стає більш помітним на міжнародній арені. „Українки Швейцарії“ беруть участь у спільних заходах під проводом Світової федерації українських жіночих організацій, Світового конгресу українців, щоб забезпечити фінансову та гуманітарну допомогу для перемоги, відбудови та розквіту України.

Іпотека від Кредитівки СУМА...

ЛЕГКО
Особисто або дистанційно

ЗРУЧНО
Експертний супровід від кваліфікації до закриття

ШВИДКО
Працюємо за вашим графіком

6.000%*
7/1 Year Adjustable (6.847% APR)

6.750%*
30 Year Fixed (6.760% APR)

Зателефонуйте нам або надішліть SMS
914.220.4900

або надішліть нам електронний лист на адресу
memberservice@sumafcu.org

www.sumafcu.org

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

Відскануйте QR для найновішої інформації

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511

St. Petersburg, FL branch:
8950 9th St. North, Suite 130
St. Petersburg, FL 33702

North Port, FL branch:
5400 S. Biscayne Dr., Suite A
North Port, FL 34287

* Rates as of 4/5/24. Subject to change without notice. Rates for 1 to 4 family owner occupied/condominiums/co-ops. Rate, points and APR may be adjusted based on several factors including, but not limited to, state of property location, loan amount, documentation type, loan type, occupancy type, property type, loan to value and your credit score. Your final rate and points may be higher or lower than those quoted based on information relating to these factors, which may be determined after you apply. The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SUMAFcu NMLS# 527694

Міжнародна...

(Закінчення зі стор. 5)

звернулись директорка Інституту литовської літератури та фольклору, проф. Аушра Мартішютє-Лінартенє, ректор КНУ, проф. Володимир Бугров, Тимчасовий повірений у справах ЛР в Україні Гєдрюс Граніцкас, членкиня Комітету освіти та науки Сейму ЛР Даля Асанавічюте, провідна спеціалістка відділу закордонних литовців Міністерства освіти, науки та спорту ЛР Дайва Жемгуленє, голова Громади литовців України Даля Макарова, голова Громади українців Вільнюсу Наталія Шертвітєне, Почесний консул ЛР в Полтаві та Полтавській області Володимир Пилипенко, ректорка Полтавського національного педагогічного університету ім. В. Короленка, проф. Марина Гриньова, ректорка Університету К. Сімонавічуса, проф. Йоланта Беляускайте, Почесний посол Анікщяйського краю в Україні Віргініюс Строля.

На пленарному засіданні вислід своїх наукових студій та практичної діяльності презентували радниця Групи публічного управління Уряду ЛР Діана Варнайте („Демонстрація спільної історії Литви та України в контексті ювілейного року св. Йосафата“), професорка Навчально-наукового інституту філології КНУ Оксана Ніка („Нобельське Євангеліє 1520 року в книжній спадщині Великого князівства Литовського“), професорка Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу Людмила Архипова („Цільова аудиторія культурного туризму – практика України“), директор Видавничого дому „Гельветика“ Олег Головка („Видавничий дім „Гельветика“ – національне наукове видавництво України. Співпраця з балтійськими країнами“), директор Центру балтистики КНУ, проф. Ігор Корольов („Українсько-литовсько-польський розмовник“).

Представники закладів вищої освіти, академічних і дипломатичних інституцій, громадських організацій України (Києва, Полтави, Чернівців, Луцька, Вінниці, Кропивницького, Маріуполя, Переяслава, Івано-Франківська) і Литви (Вільнюса, Каунаса, Клайпеди, Анікщяю) працювали у чоти-

Учасники конференції в місті Тракай.

Завідувач кафедри Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського, проф. Григорій Денисик

Професорка Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу Людмила Архипова

рьох секцій: „Мовно-культурні та літературні паралелі дискурсивного простору України і Литви“; „Велике Князівство Литовське: спадщина та уроки. Сучасний соціально-історичний простір України та Литви“; „Україна-Литва: мовні, культурні, історичні та туристські паралелі“ (дистанційно); „Українці в Литві, литовці в Україні: постаті в історії, літературі, спільне та відмінне в громадському житті. Промоція та інновації в туризмі: литовський та український досвід“.

У доповіді професорки Університету К. Сімонавічуса Йоланти Забарскайте йшлося про когнітивні методи навчання мови. Доцент КНУ Валерій Чемес висвітлює динамізм соціокультурних процесів української мови. Аурелія Грітенєне (Інститут литовської мови) та київські науковці проф. Світлана Гриценко і Ігор Корольов розповіли про роботу над першою частиною „Литовсько-українського словника“ в інформаційній системі „E. kalba“.

Комплексу лексико-семантичних інновацій в українській мові періоду російсько-української війни була присвячена доповідь науковиці Інституту мовознавства ім. О. Потебні НАН України Аушряле Тараненко. Про латинські написи на сонячних годинниках як діалог між античністю та сучасністю розповіла Валентина Миронова (КНУ).

Проф. Сергій Темчинас (Інститут литовської літератури та фольклору) ознайомив учасників заходу з невідомими перекладами Київсько-Печерського патерика на руську мову та їхнім значенням для лінгвістичної історії твору. Надєжда Морозова (Інститут литовської мови) розповіла про українські видання XVI-XIX ст. у фонді кирилических книг Литовської національної бібліотеки ім. М. Мажвідаса.

Докторантка Переяславського університету ім. Г. Сковороди Леся Коцур привернула увагу присутніх до теми „Дерусифікація в Литві та Україні після відновлення незалежності: порівняння досвіду“. Надія Попик (Інститут литовської літератури та фольклору) розповіла про історично-культурні чинники партнерства України та Литви у протистоянні російській агресії. Доцентка Переяславського університету ім. Г. Сковороди Руслана Потапенко висвітлила російські імперські міти про Україну та Литву в практиці Росії. Литовська дослідниця Гражіна Каджіте присвятила свою

доповідь обміну українським і литовським наративами та їхньому відображенню в різних історичних ситуаціях.

Про діяльність Центральноукраїнського державного університету ім. В. Винниченка під час війни розповів його ректор, проф. Євген Соболь. Професор Ужгородського національного університету, директор Центру українсько-європейського наукового співробітництва Михайло Віхляєв висвітлює роль очолюваного ним Центру в розвитку українсько-литовських відносин у сфері науки та освіти.

Очільниця Асоціації істориків Литви та України Алдона Васіляускенє розповіла про увічнення імені св. Йосафата в Литві. У доповіді доцента КНУ Ігоря Винниченка йшлося про подібність долі Йонаса Жямайтіса та Романа Шухевича – очільників боротьби своїх народів з советською окупацією. Завідувач кафедри Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського, проф. Григорій Денисик привернув увагу учасників до „піонерної“ теми: белігеративних ландшафтів Поділля періоду Великого князівства Литовського.

У доповіді завідувачки кафедри Полтавського національного педагогічного університету ім. В. Короленка Анжели Шуканової йшлося про закономірності геопросторового розміщення садіб сільського зеленого туризму на Полтавщині. Леся Наумовська (завідувачка кафедри фольклористики КНУ) розповіла про типологічні паралелі образу героя-зміборця в українській чарівній казці та сучасних воєнних наративах. А доповідь дослідниці Інституту литовської літератури та фольклору Галини Пшенічкіної була присвячена виконанню литовцями українських традиційних пісень.

Під час конференції було підписано угоди про співпрацю між Інститутом литовської літератури і фольклору, Полтавським національним педагогічним університетом ім. В. Короленка та Центральноукраїнським державним університетом ім. В. Винниченка.

Чудові враження учасникам конференції подарувало відвідання оточеного 72 озерами міста Тракай – столиці Великого князівства Литовського (до 1323 року).

Ігор Винниченко,
Інститут досліджень діаспори

Помер колишній...

(Закінчення зі стор. 1)

та багатьох інших організацій, які мали користь від його керівництва та відданості. Його праця в цих інституціях залишила незгладимий слід в українсько-американській спільноті, щоб українська культура та історія залишалися живими та доступними для майбутніх поколінь.

С. Качарай народився 11 квітня 1941 року в Вербичах, в Україні. Перш ніж емігрувати до США у 1955 році, свої ранні роки він провів в Ульмі, Німеччина. Подорож із розтерзаної війною Європи до Америки сформувала його глибоке шанування свободи та праці, яке він передав своїм дітям і онукам. У 1966 році він закінчив міський коледж зі ступенем бакалавра ділового адміністрування, що заклало основу для довгої та успішної кар'єри.

Після завершення освіти С. Качарай вступив у лави армії США, де з відзнакою служив спеціалістом п'ятої класи в Офісі виконавчої влади у Вашингтоні, Колумбія. Час служби в армії був відзначений його високою продуктивністю, дисциплінованістю і відданістю, які визначили його професійне та особисте життя. Він був з почестями звільнений у запас у 1968 році, повернувшись до Нью-Йорку, де незабаром познайомився зі своєю майбутньою дружиною Святославою (Сянею) на українських танцях, які проводив український хор „Думка“. Вони одружилися в 1970 році і прожили разом 54 роки.

С. Качарай розпочав свою професійну кар'єру в бухгалтерській фірмі David Berdon & Co. у 1968 році, де працював бухгалтером. Його глибокий зв'язок з українською громадою привів його в УНСоюз у 1993 році, де він працював майже 30 років, у тому числі понад 25 років як виконавчий

урядовець.

Поза службовою діяльністю, С. Качарай із задоволенням проводив час у Центрі спадщини „Союзівка“ та із улюбленою родиною. У смутку залишилася дружина Сяня, дочки Адріана (з чоловіком Гел) і Таля (з чоловіком Баррі), онуки Алекса, Грегори та Елла, а також сестра Марія (з чоловіком Майклом). Перед ним померли його батьки Анна (уроджена Сенів) і Михайло.

Похоронні богослужіння відбулися в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Нью-Джерзі 17 серпня, опісля похорон на Українському католицькому цвинтарі Святого Духа в Кемпбел Голі, Нью-Йорк.

Замість квітів на свіжу могилу С. Качарая родина люб'язно просить жертвувати на Український католицький університет, Українську народну фундацію (Пресовий фонд „Український тижневик“ - „Свобода“) або до Українського музею.

МИСТЕЦТВО

Виставка про жінок у порцеляні

Колекцію представляє працівниця музею Ірина Лягул.

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Виставку „Жінки і порцеляна“, створену на основі колекції порцеляни ХХ ст., подарованої Україні громадянкою Канади Оленою Берикул-Криворучко (Беррі, Онтаріо), 2 серпня відкрили в Музеї мистецтв. Представлені яскраві зразки побутової та декоративної порцеляни з Канади, США, Мексики, Японії, Великобританії, Німеччини, Греції, Італії, Франції. Всі предмети виставки поєднує спільна риса – вони, так чи інакше, присвячені жінкам. На виставці можна побачити посуд із зображенням жінок королівської родини Великобританії, є унікальний витвір всесвітньовідомої італійської порцелянової мануфакту-

ри – букет квітів із бісквітної порцеляни. На виставці представлено кілька предметів, оздоблених українським орнаментом: керамічна ваза з червоно-чорним візерунком вишиванки (Канада) та керамічна чашка для кави „Верся“ з червоно-чорним візерунком (оздоблено Ганною Глинською, Канада).

О. Берикул-Криворучко подарувала Музею мистецтв 200 порцелянових виробів. Це частина родинної колекції порцеляни ХІХ-ХХ ст., яку збирали протягом багатьох десятиліть.

Кіровоградщина – один із регіонів, звідки походять пращери О. Берикул-Криворучко: дід Віктор Берикул працював на залізниці в містечку Олександрівці.

Зруйновано спокій і майбутнє

Ольга Курська біля картини „Не забуду дім“. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Викладачка міської дитячої школи мистецтв Ольга Курська малює картини про війну. Картина „Не забуду дім“ входить до серії „Хроніка Перемоги“. На ній зображена звичайна панельна багатоповерхівка, які є в кожному місті і в яких проживає більшість людей. Це як гамірний вулик. Хтось готує і запах обіду розливається на весь двір, в когось грає музика з вікна, дитячий сміх, вивішена білизна на балконі – вирує повсякденне життя.

Та ось прийшов москволюбський мир і час ніби зупинився. Зруйновано не просто дім-зруйновано спокій і радіс-

не майбутнє, лишається біль, жаж, смуток та відчай.

Перед одним з таких зруйнованих будинків на картині на лаві сидить немолода пара з усвідомленням того, що все треба починати заново, життя зламане, як ті балкони. Але вони не здаються! Цю картину художниця готувала для Всеукраїнської виставки до Дня Незалежності України. Нинішня виставка Ольги Курської складається з 60 її картин і продовжує мандрувати Україною. Роботи вже бачили жителі Кіровоградської, Закарпатської, Житомирської, Полтавської, Миколаївської областей. До Дня Незалежності України 24 серпня вона відкриється в Івано-Франківську.

СПОРТ

Кияни перемогли шотландців

Футболісти київського „Динамо“ здобули перемогу над „Рейнджерс“ і пройшли до плей-офф раунду кваліфікації Ліги чемпіонів. Протистояння завершилось матчем у Глазго (2:0). 3:1 – за сумою двох ігор.

Союз європейських футбольних асоціацій (УЕФА) затвердив дати і час початку поєдинків раунду плей-офф кваліфікації Ліги чемпіонів між

київським „Динамо“ та австрійським „Зальцбургом“.

Перший поєдинок у середу, 21 серпня, у польському місті Любліні на „Люблін Арена“ кияни програли з рахунком 0:2.

Матч у відповідь суперники зіграють 27 серпня у Зальцбургу на стадіоні „Ред Булл Арена“.

Укрінформ

Забіг „Біжу за мову“

Забіг „Біжу за мову“ зібрав близько 500 учасників у Києві та інших містах України. (Фото: Уповноважений із захисту державної мови)

КИЇВ. – 18 серпня забіг „Біжу за мову“ зібрав близько 500 учасників у Києві та інших містах України і світу, зокрема в Ужгороді, Львові, Івано-Франківську, Відні та Нью-Йорку. Про це йдеться у дописі Уповноваженого із захисту державної мови Тараса Кремня, який і представники секретаріату мовного уповноваженого також взяли участь у забігу, який до Дня Незалежності України організує всеукраїнський рух „Єдині“. Забіг організований на підтримку українців, які перебувають на тимчасово захоплених Актіа „Біжу за мову“ триватиме по 24 серпня. Кожен охочий

зможе подолати довільну дистанцію в будь-якій точці світу.

31 серпня відбудеться сьомий забіг в пам'ять про загиблих захисників і захисниць „Шаную воїнів, біжу за героїв України“. Перший забіг був у 2018 році. Ініціаторами забігу стали Олег Дурмасенко, Таїсія Братасюк і Дмитро Примаченко. У 2022 році захід набув міжнародної підтримки. За українських героїв бігли в США, Фінляндії, Грузії, Канаді більше 7 тис. осіб. У 2023 році на забіг зареєструвався 6,341 учасник, півтисячі з яких – за кордоном.

Укрінформ

Провели фестиваль...

(Закінчення зі стор. 4)

спогадами про біль і втрату своїх родин, яких насильно виганяли з рідних домівок Лемківщини під час депортації. Старовинні лемківські пісні дарували учасники народного ансамблю пісні і танцю „Лемковина“, де художнім керівником є Олег Кузик, відома співачка Ірина Гонтош та інші колективи.

Також відбулася презентація рукопису лемківського дослідника, етнографа Петра Козубського „Моя рідна Лемківщина“. Майстри народної творчості показали на виставці українське мистецтво. Учасників та гостей свята пригощали прадавньою лемківською стравою – киселицею, яка невдовзі увійде до Національного переліку елементів нематеріальної культурної спадщини України.

Відеопривітання для лемківської громади передав голова Фондації досліджень Лемківщини в США Андрій Хомик, який подякував українцям за відродження лемківського

Доброволець Мишко Адамчак і шанувальниця лемківської культури Лариса Шафран.

спадку.

Заходи були благодійними, на підтримку 36 – ої окремої бригади морської піхоти ЗСУ, в якій служать відважні лемки.

Микола Подоляк...

(Закінчення зі стор. 3)

ти українським цивільним особам. Коли Україна візьме під свою контролю Курську область, ми зможемо говорити про створення буферної зони, тобто території, яку Росія не зможе використовувати для нападу на Україну.

Друга мета – знищити військову логістику. Курська область використовувалася росіянами для постачання армії, а також для перекидання резерву через лінію фронту. Збройні сили України зараз знищують склади, логістичні маршрути, навчальні центри та інші військові об'єкти на цій території.

Третє завдання – показати, що Росія може воювати тільки в тому випадку, якщо у неї повна перевага. Ми бачимо, що Путін, в ситуації, коли більшість сил зосереджена на Запорізькому і Донецькому напрямках, не може застосовувати захисні заходи на своїй території.

Для нас важливо показати різницю в тому, як Росія і Україна ведуть війну. По-перше, Росія нападає, а Україна захищається.

Російська армія повністю знищує міста і села, інфраструктуру, вбиває мирне населення або депортує його, створюючи при цьому дуже складні умови для життя. Українці, вступаючи на територію Курської області, намагаються дотримуватися всіх правил міжнародного права: створюють гуманітарні коридори, надають медичну та гуманітарну допомогу, намагаються евакуювати мирних жителів із зони бойових дій. Україна

довела, що навіть при нестачі ресурсів здатна творчо діяти і може довести війну до справедливого фіналу. Крім того, зміцнилася і наша переговорна позиція. Незадовго до операції в Курській області ми все частіше чули з різних сторін дивні пропозиції заморозити конфлікт і дозволити обом сторонам залишатися на зайнятих позиціях. Зараз подібні ради навряд чи мають сенс, тому що Україна контролюватиме більшу частину Курської області.

Ситуація в Курській області може змінити ставлення російського суспільства до цієї війни. Зараз війна прийшла на територію Російської федерації. Я впевнений, що страх, який постійно зростає і який в такі моменти абсолютно природний, змушує людей задуматися про те, куди насправді рухається Росія. Є шанс, що росіяни зрозуміють, хто насправді Путін. Хаос, який неминуче чекає російську армію, змусить росіян побачити, що Путін програє війну. Україна не буде вести війну проти мирного населення. Президент Зеленський доручив Міністерству внутрішніх справ і Національній гвардії забезпечити мирне населення Курської області, по можливості, продовольством, ліками, питною водою. Росіяни вражені абсолютно байдужістю з боку власної держави, яка залишила їх і не готова надати їм необхідну допомогу, не може забезпечити їх безпеку. У Росії ніхто не намагається зупинити українців, ніхто не протестує. Росіяни добре знають, що саме вони є ініціаторами цієї війни і що саме вони вторглися на чужу територію. Вони розуміють, хто є агресором у цьому конфлікті, і визнають, що

війна в якийсь момент повертається до того, хто її розпочав. Необхідно також докласти всіх зусиль, щоб послабити російську економіку, позбавити Росію коштів, що дозволяють їй продовжувати війну, позбавити її доступу до світових ринків.

Експерти звертають увагу на важке становище українців у Донецькій області. Це, звичайно, дві різні операції, які мають різні завдання і цілі. На Донецькому напрямку Збройні сили України ведуть оборонну війну, а в Курській області йдеться про здійснення ефективної контролю на частині цієї території, щоб забезпечити безпеку українського цивільного населення, яке проживає на прикордонних територіях. Ситуація в Донецькій області дійсно складна. Там йдуть важкі бої. Росія концентрує на цій невеликій ділянці фронту максимальні сили. Це не означає, що

ми втратили контролю і не маємо шансів захистити ці території. Україна має засоби для опору. Проблема в тому, що занадто повільні поставки зброї роблять його не таким сильним і корисним, як могло б бути. Якщо ми зможемо це виправити, і якщо ми зможемо закрити небо, ситуація кардинально зміниться.

З початку війни Путін доводив, що здатний пожертвувати величезними коштами, аби хоч трохи просунути вперед. Втрати і жертви не грають для нього ролі. Виходячи з цього, можна зробити висновок, що росіяни будуть воювати до тих пір, поки у них будуть необхідні кошти, і цим постачають їх Іран і Північна Корея. Однак ми не безпорадні. Ми повинні знищити їх обладнання, щоб зупинити їх, але для цього нам потрібні більш швидкі поставки зброї. Ситуація важка, але ми її контролюємо.

Зустріч із делегацією...

(Закінчення зі стор. 1)

Україну та українців", – сказав В. Зеленський.

Президент розповів про ситуацію на полі бою, першочергові потреби Сил оборони України та кроки в здійсненні Формули миру, наголосив на важливості отримання військово-

технічної допомоги від партнерів, зокрема систем ППО та ракет до них.

Під час зустрічі також обговорили подальшу підтримку у зміцненні обороноздатності держави, посиленні економічної стійкості та відновленні справедливого миру для України.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Наступ...

(Закінчення зі стор. 1)

але, ймовірно, знадобиться кілька тижнів, щоб побачити можливий вплив такої передислокації на російські операції у Донецькій області.

- Президент Володимир Зеленський заявив, що операція України в Курській області сприяє знищенню логістики російської армії та витраті їхніх резервів.

- 20 серпня головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський заявив, що ЗСУ контролюють 1,260 квадратних кілометрів території та 93 населені пункти у Курській області.

- Російські окупанти від початку вторгнення вже застосували в Україні понад 9.6 тис. ракет та майже 14 тис. ударних дронів. Довжина лінії активних бойових дій на фронті нині становить 1,040 кілометрів.

- Площа пожежі на атакованій українськими безпілотниками нафтобазі в Ростовській області досягла 10 тис квадратних метрів, пожежу не можуть загасити.

- Продовжують страждати від російських артилерійських обстрілів прикордонні райони Сумської області. 20 серпня війська РФ атакували Київ з північного напрямку крилатими ракетами „Іскандер-К“. Ракети були знищені ще на підступах до міста.

- 21 серпня ворог атакував один із промислових об'єктів на Тернопільщині. Виникла пожежа. Жертв і постраждалих немає.

- Український винищувач вдарив керованою авіобомбою AASM Hammer по російському підземному пункту управління на Курському напрямку.

- У результаті спецоперації проекту „Хочу жити“ та легіону „Свобода Росії“ російський військовослужбовець підірвав штаб офіцерів батальйону „Шторм зет“ і перейшов на бік України, повідомляє Головне управління розвідки Міністерства оборони України. Взимку 2024 року росій-

ський пілот з позивним „Сільвер“ вийшов на зв'язок із легіоном „Свобода Росії“. Своє рішення піти на співпрацю з Україною росіянин пояснив систематичними військовими та іншими злочинами його командування, включно з позасудовими страатами, побиттями та поборами в загарбницькому підрозділі. У межах взаємодії з російським військовослужбовцем Україна змогла отримати цінні розвідувальні дані про розташування, чисельність та наміри ворога на конкретному напрямку фронту. „Сільвер“ кинув гранату у вентиляційний отвір підвалу штабу підрозділу „Шторм зет“, де перебували близько 15 осіб. Після завершення справи росіянин утік заздалегідь продуманим маршрутом і перейшов на підконтрольну Україні територію. Надалі він став рекрутом легіону „Свобода Росії“.

- Повітряне командування „Схід“ заявило, що ворог ударив по Дніпру трьома ракетами „Іскандер-М“ і повторно атакував балістикою. Українські військові 16 серпня втратили багатоцільовий винищувач МіГ-29. Росіяни також відзвітували про удар ракетою „Іскандер-М“. Попередньо там працювали їхні засоби розвідки. При цьому окупанти стверджують, що знищили бомбардувальник Су-24.

- За інформацією Forbes, під час удару по аеродрому Миргород Росія знищила два українських Су-27. Це був один із найдорожчих днів для українських ВПС від початку повномасштабного вторгнення Росії.

- Російські розвідувальні дрони передають зображення на дальності 150-200 км у реальному часі, завдяки чому росіяни бачать у конкретному місці можливі цілі для ураження, пояснив військовий експерт, головний редактор Defense Express Олег Катков, коментуючи нещодавні удари РФ по авіабазах у Миргороді та Полтаві.

Укрінформ, Радіо Свобода, УНІАН

UKRAINIAN FCU

WE START & END WITH U

Offering a Full Line of
PERSONAL & BUSINESS FINANCIAL SERVICES!
ПЕРСОНАЛЬНІ ТА БІЗНЕСОВІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ

- Checking accounts / Чекові рахунки
- Savings accounts / Ощадні рахунки
- IRA & Share Certificates / Сертифікати
- Loans / Позики
- Mortgages / Кредити на Недрухомість
- VISA® Credit & Debit Cards / Платіжні Картки VISA®
- Online & Mobile Banking / Онлайн і мобільний банкінг

Nationwide Access
Members have access to **30,000 no-fee ATMs** and **5,000 Shared Branches** nationwide through CO-OP network

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

ROCHESTER, NY | AMHERST, NY | BOSTON, MA | BUFFALO, NY | CHARLOTTE, NC
CITRUS HEIGHTS, CA | FEDERAL WAY, WA | PARMA, OH | PORTLAND, OR
RANCHO CORDOVA, CA | SYRACUSE, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY

ukrainianfcu.org
FEDERALLY INSURED BY NCUA

СПОМИН

Пам'яті д-ра Степана Гелея

Володимир Кривоніс

У розквіті творчих сил пішов з життя патріот України, здібний і активний організатор української науки, заступник Наукового товариства ім. Шевченка, проректор з навчально-виховної роботи Львівського торговельно-економічного університету, доктор історичних наук, проф. Степан Гелей.

Він народився 12 травня 1941 року в селі Бабухів Івано-Франківської області, в національно свідомій українській родині Марії та Дмитра Гелеїв, добрих господарів хліборобів. У 1964 році С. Гелей поступив до Львівського державного університету ім. І. Франка на історичний факультет, де я з ним вперше і зустрівся. Після закінчення університету рік працював директором

Загірнянської восьмилітньої школи, поступив в аспірантуру і повернувся в університет. Закінчивши аспірантуру, був скерований на посаду асистента катедри історії КПРС Львівського торговельно-економічного університету, де працював понад 50 років і пройшов шлях від асистента до завідуючого катедри історії і філософії та проректора з навчально-виховної роботи.

В роки становлення незалежності України С. Гелей став організатором Народного руху, спираючись на однодумців припинив діяльність партійної організації, став визнаним лідером колективу. Він є одним з авторів тритомної історії Львова, низки статей до "Енциклопедії сучасної України", "Економічної енциклопедії", "Енциклопедії Львова" та інших видань. Він був активним членом

НТШ, його обрали головою історично-філософської секції, заступником голови НТШ, був відповідальним редактором "Вісника НТШ", брав активну участь в організації наукових конференцій. Відзначаючи багатолітню наукову працю С. Гелея, його внесок у розвиток української науки, в 2021 році була проведена Всеукраїнська наукова конференція, присвячена 80-річчю від дня народження С. Гелея.

В 1985 році він створив в університеті хорову капелю "Мрія" і з того часу був незмінним президентом колективу, який виступав в багатьох містах України і 13 державах Європи. "Мрія" стала лавреатом багатьох міжнародних конкурсів, її вітали слухачі Молдови, Англії, Франції, Німеччини, Італії, Іспанії, Польщі, Чехії, Голяндії, Швейцарії, Ватикану,

Св. п. проф. Степан Гелей

Ради Європи. Кошти, зібрані "Мрією", були внесені на побудову в Рогатині пам'ятника славетній землячці султанші Роксолані.

Він залишив у глибокому смутку вірну дружину Таїсу, двох дочок, чотирьох внуків і двох правнуків.

Світла пам'ять про нього залишиться у серцях колег, товаришів, студентів і всіх, хто його знав.

Леся Коцюба...

(Закінчення зі стор. 10)

рочену до 100-річчя від дня народження Лесі Коцюби. Напередодні відкрили меморіальну дошку на будинку, де вона мешкала. Також одну з вулиць у Ніжині названо на честь цієї жінки.

Не кожен сучасний та й тогочасний викладач зрозуміє поведінку Лесі Коцюби, коли вона по забрюханій сільській дорозі пішки йшла до школярів на літературно-мистецькій вечір „Струни серця“. Професор Микола Тимошик про цей пам'ятний захід згадує: „Ми навчалися тоді в розкиданих по селу кількох хатах у дві зміни. До нашого села протягом усіх весен та осей, у пору так званого

бездоріжжя, автобуси не ходили. Вісім кілометрів суцільного місива треба було долати пішки від твердої дороги. Думається тепер, що оте приспане, ще не розворушене ніким, не розбруньковане доти в юначій душі українство, ніби освячене невидимою паличкою доброї феї, засвітилося того літературно-мистецького вечора“.

Завершилася презентація книги чудовим виступом студентки Олени Нестеренко. Вона виконала романс Миколи Лисенка на слова Миколи Вороного „Нічого-нічого“ та композицію „Якби мені черевички“ на слова Тараса Шевченка.

Дарія Бобрик,

фахівчиня Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя

Верховна Рада...

(Закінчення зі стор. 1)

2024 рік став роком, коли питання знову постало на порядку денному. Комітет з гуманітарної політики знову розглянув проект закону.

На останнє голосування закон виносився вже з третьою назвою „Про захист конституційного ладу у сфері діяльності релігійних організацій“. Зміну назви знову ж таки пояснюють претензіями партнерів.

З'явилася думка про додатковий

„канонічний дах“, чи „другий Томос“ для Моспатріархату.

Як сказав в коментарі Укрінформу народний депутат України, співавтор закону, очільник Комітету гуманітарної політики Микита Потураєв: „Другий Томос, точніше уточнення до існуючого, можливий, і, я думаю, це буде уточнення про дарування українській митрополії ПЦУ статусу патріаршества. Він можливий через роки, тільки після доєднання до ПЦУ парафій МП.“

Укрінформ

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 10 серпня 2024 року, відійшов у вічність наш дорогий Муж, Батько і Дідо

св.п.

Стефан Качарай

народжений 11 квітня 1941 року в селі Вербиця, Україна.

Президент Українського Народного Союзу, 2002 – 2022
Член Дирекції Кредитівки „Самопоміч“, Нью Йорк, 1989 – 2022
Голова Дирекції Кредитівки „Самопоміч“, Нью Йорк, 2011 – 2018
Голова Крайової Ради УККА, 2004 – 2024

Похорон відбувся у суботу, 17 серпня в церкві св. Івана Хрестителя, 60 North Jefferson Road, Whippany, NJ. Відтак – на цвинтарі св. Духа, Campbell Hall, NY.

Покійний залишив у глибокому смутку:

- дружину - Святославу
- доньок - Адріану з мужем Harold
Талю з мужем Barry
- внуків - Алексу, Григорія і Елу
- сестру - Марійку з мужем Michael
- та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні

Вічна йому пам'ять!

Бажаючі вшанувати пам'ять покійного можуть скласти пожертви на UNA Publications (із заміткою Svoboda or The Ukrainian Weekly Press Fund), Ukrainian Catholic University або The Ukrainian Museum in New York.

Родина

UNION FUNERAL HOME

LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

УНІВЕРСИТЕТ, ЯКИЙ СЛУЖИТЬ

Провадимо, зцілюємо і готуємося до перемоги

Приятелі та Фондація УКУ запрошують Вас підтримати наші добродійні бенкети восени 2024 року

ЧИКАГО 21-Й БЕНКЕТ НА ПІДТРИМКУ УКУ

Неділя, 27 жовтня 2024 року

Tully Hall, St. Ignatius College Prep
1076 Roosevelt Rd Chicago, IL 60608

НЬЮ-ЙОРК 21-Й БЛАГОДІЙНИЙ ОБІД НА ПІДТРИМКУ УКУ

Неділя, 3 листопада 2024 року

The University Club of New York
1 W 54th St New York, NY 10019

З питаннями щодо цих подій та різних можливостей спонсорства звертайтеся, будь-ласка, до Оксани Кромлі за телефоном: 773.235.8462 або на електронну адресу: osromley@ucufoundation.org

Додаткову інформацію про події можна знайти на веб-сторінці Фондації: www.UCUFoundation.org

МИХАЙЛО КОЗЮПА
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MICHAEL KOZIUPA
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

973-723-4387

mkoziupa@outlook.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ЕВГЕН ЩЕРБА
Ліцензований Продавець
Страховання Життя

EUGENE SERBA
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
Branch 173, Wilmington, DE

856-904-4161
Serba@unainc.org

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

30 річний незмінний відсоток

6.456% APR*

NYC—KERHONKSON—UNIONDALE—ASTORIA—LINDENHURST

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free: (888) SELF-REL

Email: Info@selfrelianceny.org

Website: www.selfrelianceny.org

*APR as of 8/6/2024 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 20% down-payment required; must be 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

